

Ára:130.-Ft

RÁKÓCZI Falva

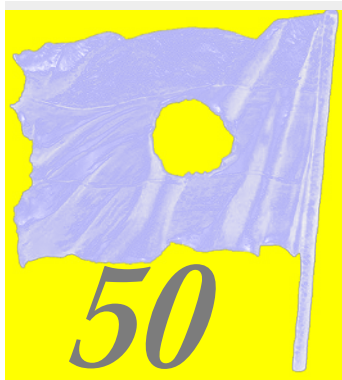

Rákóczi falviak Lapja
2006. Kilencedik szám

Történelmünk ismerete a jövőnk alapja.

Borító, foto: Papp Imre

MÉLTÓAN, MÉLTÓSÁGGAL!

Pontosan 50 évvel ezelőtt – és az utána következő 13 napon, ha akkor ez egyáltalán eszünkbe jut – gondolhattunk volna arra, hogy ez a nap ünnepnap lesz egyszer?

A következő 33 évben nem hittük volna el, ha valaki azt állítja, hogy az 50. – a félvszázados – evfordulón szabadon, és emelt fővel emlékezhetünk, és ünnepelhetünk.

Íme, megértük.

Nekünk, akik már akkor éltünk, és átéltük a történet minden napjának – igaz, jórészt csak a rádióból megismert – történetét, nyilván mást jelent ez a nap, mint azoknak, akik nálunk sokkal később születtek, és sokáig nem is hallhattak igaz történeteket arról, hogyan is kezdődött a forradalom.

Egy ember életében nagy idő 50 év.

A történelemben csak rövid időszak.

Ahogy a háború végétől 1948-ig eltelt szabad 3 év csak egy pillanat a történelemben, az 1948-ban kezdődött diktatúra 1956-ig tartó rémuralma is csak egy pillanat a történelemszek számára.

De azoknak, akik ezt a nyolc évet átélték, azoknak egy történelmi korszak; életüknek legalább egy tized része!

Akik felnőttként élték át ezt a nyolc évet, lelkük mélyén is érzik – nem csak tudják – miért is tört ki az a forradalom?

Akik szüleiktől szerezték ismereteiket, nyilván az ő szemükkel néznek vissza, és érzelmileg azonosultak azzal, amit szüleik érezték, hittek, gondoltak azokról.

A még fiatalabbak már csak könyvekből tudják – és fogják tudni – mi történt 1956. október 23. és november 3. között.

Már szüleink sem egyformán látták, és a könyvek írói is más-más értelmezést adnak,

és fognak adni arról, mi volt a helyes, és mi volt a tévedés?

„...mindegy, bármi hitvány volt eszmém, akkor mégis lelkesített, emelt,

és így nagy és szent eszme volt.” – írja Madách az Ember tragédiájában, Ádám szájába adván e szavakat.

1956. nagy és szent eszme volt.

Mennyi volt benne a realitás, mennyi a hit, a remény, az álmom?

Mi hittünk, reméltünk, és álmodtunk. Ez volt benne a szép, a gyönyörű.

És mi volt a realitás? Mindannyian tudjuk.

Cserben hagytak, akikben bízunk? Eltiportak, akik megijedtek eszméinktől?

A világ nagypolitikájában egy kis nemzet nem dönthet el

önállóan világot változtató dolgokat.

1848-ban is elbukott a harc, de az eszme példa maradt Európa elnyomottjai számára.

1956-ban is legyőztek a túlerő fegyverei, de ez a harc sem volt hiábavaló!

Mindkét esetben jött a megtorlás.

A győztesek megtorlása mindig akkor a legkegyetlenebb, ha maguk is érzik: a legyőzött igazsága nagyobb, mint az övék. Nyilván vannak közöttünk még, akik gyászolnak ezen a napon. Akik nem csak álmaik elvesztését gyászolják, hanem elvesztett családtagjukat, az életükből elvesztett éveket, vagy azt, hogy szeretteik, barátaik közül sokan a világ más tájára menekültek.

Rákóczi utcáin nem lőttek, nem dübörögtek tankok; de innen is elmentek családtagok, barátok.

A messze élő unokát, barátot nem pótolja – legfeljebb vigasztal szolgál a tudat – hogy ő jól, vagy jobban él, mint mi; hogy neki sikerült olyan világban élni, amilyenről mi álmodtunk itt-hon, 1956-ban és azóta is. A személyes bánat, az elszenvetett

igazságtalanság nem múló nyomokat hagyhat egyesek szívében; de vigasszal szolgálhat az emlékezés: miért, és hogyan történt mindez!

Megnyomorított helyzetünket milyen hittel és lelkesedéssel akartuk megváltoztatni!

Európa más elnyomott országaiban is voltak megmozdulások.

Ugyanúgy, ahogyan 1848-ban is!

De ugyanúgy, ahogyan 1848-ban is, 1956-ban is csak mi, magyarok vállaltuk a fegyveres harcot is a szabadságunkért.

Bár ugyanúgy, mint 1848-ban, elvesztettük 1956-ban is, Európa és a világ ugyanúgy velünk érzett, ugyanúgy nézett fel ránk, mint akkor is.

Most, 50 év múltán államfők írják ezt leveleikben.

Milyen jól esett volna akkor.

50 év még nem történelem.

De a történetírás már most egyetért abban, hogy ez a 13 nap megrengette a nagy szovjet birodalmat. Ez a forradalom indította el azt a folyamatot, amely a Szovjetunió széthullásához, a szétszakított Németország újra-egyesítéséhez, az Európai Unió kiteljesedéséhez vezetett.

Akik ott és akkor fegyvert fogtak, nem ezeket a célokat fogalmazták meg.

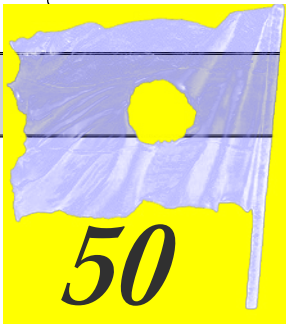
Áldozatuknak általuk sem remélt eredménye lett.

Emlékezzünk rájuk tisztelettel, és kegyelettel!

Emlékezzünk 1956-ra, amellyel mi, magyarok, ismét, és kitörölhetetlenül beírtuk magunkat Európa és a világ történelmébe.

/Dr. Bajnóczky István, a Pécsi Tudományegyetem professzorának községünk Hősök parkjában október 23-án elhangzott ünnepi beszéde/

MÉLTÓAN, MÉLTÓSÁGGAL

Magyarország 1956.

1956. A világ még nem heverte ki a második világháború borzalmaival. Nem úgy ért véget, ahogy a nagy többség szerette volna, hanem ahogyan a nagyhatalmak akarták. Ezután nagy léptekkel haladt az emberiség a jövője, a az ismeretlen felé. 1945-ben megalakult az Egyesült Nemzetek Szervezete (ENSZ). Németországot, Európát, és az egész világot kettéosztották. Elkezdődött a hidegháború, melynek eseményei újabb világháború felé vezethettek volna. Ilyen esemény volt a koreai háború (1950), a kubai rakétaválság (1962), a szuezi válság, és az ezzel párhuzamosan zajló magyarországi forradalom és szabadságharc.

1956. őszén valami készülődött itthon, Magyarországon. Az emberek változást akartak. Elejük volt abból, sorsukat nem tudják, képtelenek irányítani. Elsőként a fiatalok, értelmiségiek léptek. Ők már meg tudták fogalmazni, amit több millióan éreztek nemcsak itthon, hanem az egész világon.

Október 23-án pesti egyetemisták előzetes elhatározás alapján tömegtüntetést rendeztek. A tüntetést a délelőtti folyamán betiltották, pár óra múlva mégis engedélyezték. 1848-hoz hasonlóan pontokba szedték követeléseiket, melyek között volt a teljes vélemény- és sajtószabadság megvalósítása, általános egyenlő és titkos választások, a Kossuth-címer visszaállítása, új kormány felállítása. A nap folyamán újabb és újabb ötletek születtek arra, hogy kifejezzék: elejük van az elnyomásból, a Szovjetunió erőteljes hatásából, befolyásából. Először a sztálinista címereket tüntették el a zászlókból, így született meg a forradalom jelképe, a lyukas magyar zászló. Este vörös zászlók és vörös csillagok is

megsemmisültek. A tömeg Nagy Imrét követelte a kormány élére, ezzel is a szovjet döntés ellen tiltakozva, mely Gerő Ernőt helyezte az ország élére. Az ifjúság követelte, hogy kiáltványuk pontjait felolvassák a Rádióban. Itt zajlik az első tűzharc: a fegyvert szerzett forradalmárok a rádiót őrző emberekre lönek. Este 9 óra után ledöntik a Sztálin-szobrot. Hajnalra a forradalom eljutott a szabadságharcig.

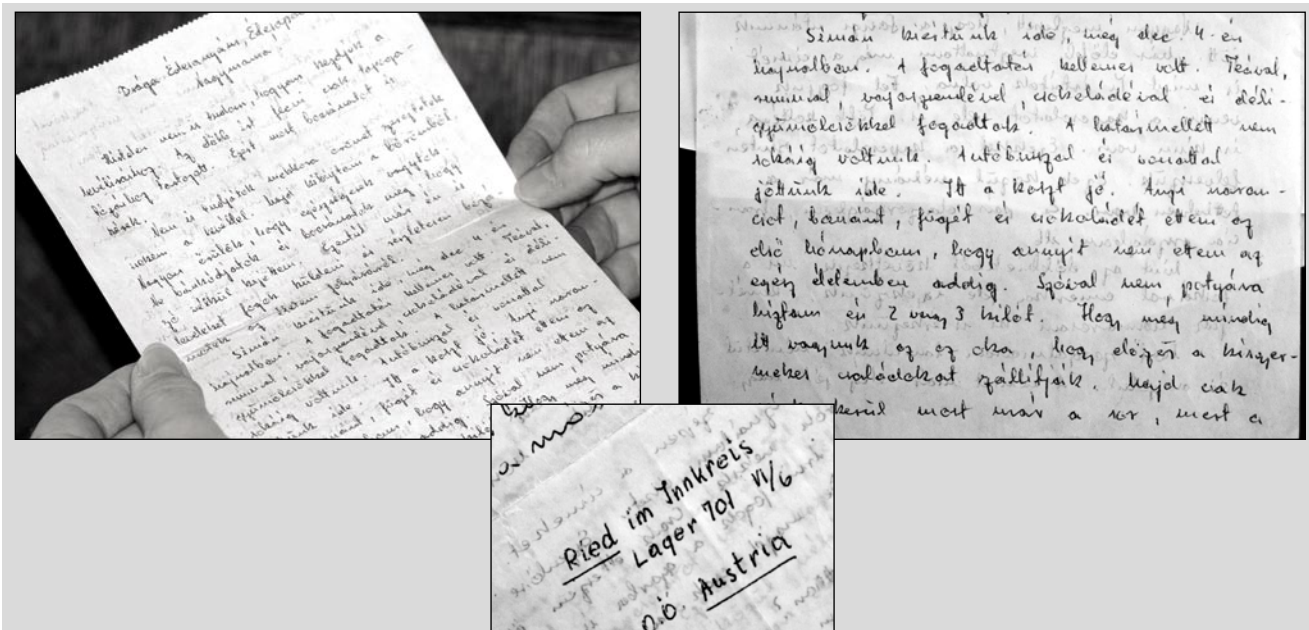
A kormánynak intézkednie kellett, de kudarcot vallott. Végül az orosz vezetők gyorsan döntöttek. 24-én Gerő Ernőt lemondatták, és Nagy Imrét helyezték a kormány élére. Ez sem volt megoldás, a harcok tovább folytatódtak. 25-én több mint 100 ember halt meg, amikor a parlament előtti tömegbe lőttek. Nagy Imre folyamatosan a nép mellé állt intézkedéseivel.

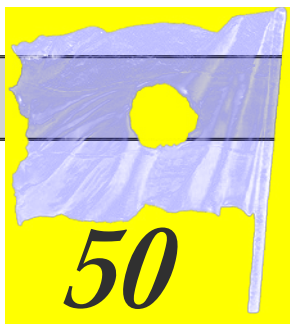
A harcok még mindig nem csillapodtak, október 30-án újabb ostromlások következtek. Nagy Imre külügyi intézkedések sorával elérte, hogy Magyarország pár napig szabad országgént működött. Ekkor kirobbant a szuezi válság. A világ kettéosztottságának egyensúlya kibillent, ez már kezdett soknak bizonyulni.

Ezért a Szovjetunió támadást indított november 4-én az ország ellen. Nagy Imre hiába kérte a segítséget, nem kapott, nem kaphatott az ország sem nyugattól, sem az ENSZ-től. Bár a szervezet Nagy Imre kormányát ismerte el, és a csapatok kivonására szólította fel a Szovjetuniót, az sorba megvétózta a döntéseket.

Mondhatnánk, hogy ez mind hiába volt, a szabadság nem győzött. Elviekben bár, de igenis győzött. Elindított egy olyan folyamatot, mely megmutatta, hogy az erőszak és az elnyomás nem tartható fenn örökké.

Hably Dóra

MÉLTÓAN, MÉLTÓSÁGGAL

Visszaemlékezések

Az 56-os események idején én még gyerek voltam, akkor fejeztem be az általános iskolát, és kezdtem meg a faipari technikumot. Mi gyerekek örültünk, hogy nem kellett iskolába menni, mert januárig nem volt tanítás. Október 23.-án mandula műtétet volt. Az operációból felébredve ágyüdörgést, puskaropogást hallottam, azt hittem hallucinálok. A betegtársaktól hallottam meg a hírt, lőnek a pesti utcákon. A kórházban is nagy lett a forgalom, hozták a sebesülteket. Pénteken engedtek haza a kórházból. Ekkor már nem jártak a villamosok, gyalog kellett hazamenni. Elképedve néztem a kilőtt tankokat, kiégett, ledőlt házakat. Az egyik vendéglőt éppen akkor rabolták ki, vödörökben vitték el a bort.

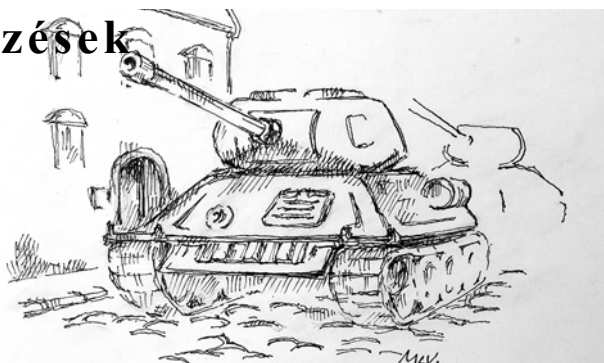
A rendőrségen kinyitották a fegyver- és lőszerraktárakat. Amikor meghallottuk a hírt a barátaim is mentek, de engem édesanyám nem engedett oda. A börtönből is kiengedték az embereket. Egy rövid ideig szinte mindenkinél fegyver volt. Olyan emberek kezébe is került fegyver, akik nem biztos, hogy jó dolgokra használták. Később volt egy határidő amíg le lehetett adni a fegyvereket a gyűjtőhelyeken, s aki nem adta le, azért statárium járt. Fiatal, renitens fiúkból álló banda beágyazta magát a nagykovácsi kastélyba. Életemben akkor láttam először repülőről bombázást, amikor az oroszok kilőtték őket.

A Klauzál téren és a Köztársaság téren sok sírt láttam. A harcok alatt azokat a halottakat, akiket nem tudtak elszállítani, ott, a füves területen hantolták el, s majd később, mikor arra alkalmas volt az idő, akkor vitték el őket, és adták meg nekik a végtisztességet.

A Köztársaság téren markolókkal, földgépekkel hatalmas, kráter szerű nagy gödört ástak, mert az MSZMP székházból rabok hangját vélték hallani. Úgy tudom az ásás eredménytelen volt, mert nem találtak senkit.

Móricz Zsigmond írt egy kis novellát, amit nagyon szerettek. A címe Kis Samu Jóska. Szerintem ez a világirodalom egyik remeke. Nagyon ajánlom mindenkinek, olvassa el. Az írás arról szól, hogy mit csinál a politika az emberrel, illetve az ember hogyan hagyja magát befolyásolni. A tanulság és örök igazság, melyet az író gyönyörűen megfogalmaz, hogy **embernek ember a barátja, és nem a politika!**

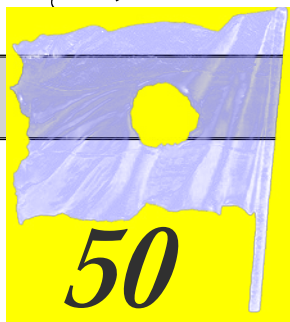
Hably Nándor visszaemlékezései

„...Azt hiszem így utólag a véletlenek szerencsétlen összjátékán túl, ott is tudatos „állambiztonsági” megfontolások, fondorlatok is szerepet játszhattak a borzalom délelőttjének megtörténtebe! Uramisten, uramatyám: legalább 100 halott, mintegy 150 sebesült – a békésen gyülekező fegyvertelen tömegből!!! Talán nem lehetett véletlen a merénylők személyével kapcsolatos azóta is tartó kódosítás.” – írja a parlamenti vérengzésről.

„Az embereket rendre vegzálták, családjukat is szemmel tartották, és sajnos akkori piszkos mancsaik messzire elértek... Otthoni, munkahelyi házkutatások, útlevel visszatartások, nemzeti ünnepek tájékán történő rendszeres vegzáások, méltatlan faggatódzások után, nem csodálom, elégük lett!

Jöttek még jó páran a vasútállomásra, a Vegyiből, a Cukorgyárból és a „Bútorból”, s egyéb üzemeinkből is, úgymond(va)ták a hibák kijavításáért protestálva! Zárt sorokban, de a bámészködő, rokonszenvezőket is befogadva. A szemtanúk szerint valóban csendben, fegyelmezetten, jó kedv-dúsan vonultak végig a Főutcán – szépszámú „lyukas” – lobogót is lengetve. Leghátul; jó pár biciklis honpolgár bandukolt, - drót – szamarukat tolvá, óvva. A Szapáry-tól már hazafias dalokat is zengve. Végig a városon tehát a csellengőkkel, diákokkal, ráérőkkel felszaporodó tömeg: „lassacsán ballagott” – egészen a Megyei Tanáccsal szembeni Pártszékházig. Itt találkoztak a tüntetők az őket váró (az utólagos párt –magyarázkodás szerint lázító) egyetemista csoportosulással. Spontán volt az első jelszó: „Munkás, diák, katona, paraszt: mindenik egyet akar...!S, jött a többi, sattatöbbsi, amelyek a Vegyék le a csillagot” – közös /s/óhajtással zárultak!- „Csillaghullást akarunk!” – kiáltotta karban a tömeg. A gondolat itt is tettben fogant, s máris némely akrobatikus hajlandó önkéntes légtornász az ereszcsonnán, ablaknyílásokon, cirádákon megközelítette a „célszemélyt” a zsarnokság szimbólumaként az épület elején – tetején csúfoskodó ötágú csillagot. De bévülről is volt némi szorgoskodás, némely renegát párttűző népek, munkásszolidaritástól (vagy beszarástól) hajtva, máris bőszen a tetőn kalapáltak, „csillagtúrójukat” beszegendő látványosan szorgoskodtak... Sikerült! Levették.”– emlékezik a szolnoki eseményekről. *Benson Vilmos Szolnoki srácok 1956 című könyvéből szemelgettünk.*

MÉLTÓAN, MÉLTÓSÁGGAL

Visszaemlékezések

1954-ben kerültem fel Pestre. A forradalom idején mindössze 17 éves voltam. A politika nem foglalkoztatott, így az események alakulásának megértése, átélése nagy traumát okozott. Azon a bizonyos keddi napon a munkahelyemre telefonált a sógornóm, hogy a munkából siessék haza az unokaöcsémhez, mert valami készülődik. Délután a Vadász téren játszottam Jánoskával, amikor hatalmas tömeg közeledett az úton kiabálva: Vesszen Rákosi! Félve siettünk haza. Arról, hogy mi történik, nem a rádióból, hanem az utcai emberektől tájékoztunk. Szerdától kijárási tilalmat vezettek be, de nappal menni kellett dolgozni. A Halom utcában dolgoztam, amely pont szemben volt a Szerszám és Gépgyárral. Innen 3 vagy 4 géppuskás ember átjött, és mindenkit hazaküldtek, nem engedtek dolgozni. Ekkor villamosok, buszok már nem közlekedtek. Gyalog mentünk, vagy ha sikerült felkéredzkedtünk az arra járó teherautókra, akkor azzal. Ezen a napon is sikerült megállítani egy teherautót. A sofőr miután felszálltunk a ponyvát lezárta, és a kocsit elindult. Az autó nagyon sokáig ment, viszont ki nem láttunk, hogy merre járunk. Egyre idegesebbek lettünk, vajon hova visznek bennünket. Kiabálni, dörömbölni kezdtünk. Erre a sofőr megállította az autót, kioldotta a ponyvát, és megkérdezte, mi a baj. Mi szóra se méltattuk, ahogy csak tudtunk ugráltunk le a kocsiról, és szaladtunk minden irányban. Máig nem tudom, ki lehetett az, hova akart bennünket szállítani. Messzire elvitt az autó, sokára találtunk vissza a városba. A riadalomtól már semmi mást nem akartam, csak minél előbb otthon lenni. A Madách térre érve rengeteg emberrel találtam szembe magam. Ki akartam őket kerülni, elindultam. Hallom az emberek kiabálását: Ne menjen! Jöjjön vissza! Mire megértettem, hogy nekem kiabálnak, felnéztem, és egy tank csővével néztem farkasszemem. A riadalomtól alig bírtam megfordulni, és elszaladni. Ha az átélt események hatására kicsit később eszmélek, tovább megyek, bizonyára lelőttek volna engem is.

Az V. kerületben, a Vadász utcában laktunk. Ebben az utcában volt a kerületi rendőrkapitányság is. Egyik alkalommal munkából hazajövet látom, hogy az utca mindkét bejáratát tankok állják el. Kérdeztem a katonáktól, hogyan tudok a házukig elmenni? Azt válaszolták, hogy óvatosan, közel a falhoz, és nagyon siessék. Bent az utcában vettem észre, hogy a rendőrség melletti vasrudakra embereket húztak fel. Napokig a felakasztott emberek mellett kellett eljármni, mert nem lehetett őket levenni. Aki közelükbe ment, azt lelőtték.

Az embereken félelem lett úrrá. Nem lehetett tudni ki kívül van, kinek mit lehet mondani.

Páldi Ernőné visszaemlékezése

A feleségem a klinikákon dolgozott nővérként. Amikor már nem volt tömegközlekedés motorral hordtam be a munkahelyére. Egyik nap lassan haladtunk, mert többfelé is bombáztak. A New York Kávéház előtt vitt volna el az utunk, de a tankok azt is lőtték, ezért egy másik útra kanyarodtam volna, de ott is akkora volt a tömeg, hogy nem tudtunk haladni. Kíváncsiságból közelebb mentünk megnézni, mi történik. Az Emke előtti utcáriszig húzták el a ledöntött Sztálin szobrot nagy csörlős gépekkel. Aki érte, mindenki verte, és a lepattanó darabokat, mint valami érdekes kincset vitték haza. Ha valaki nagyobb darabot tudott lepattintani, és elvinni, rázszóltak, másnak is kell.

Hellenbach János emlékei (János bácsi rákóczi falvai születésű, de Budapesten él)

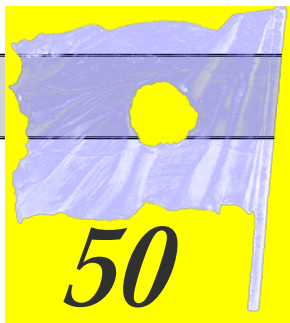
Óvodásként éltem meg az 56-os eseményeket Szolnok belvárosában. Azt gondolná az ember, hogy egy ilyen kis gyermek emlékei 50 év távlatában eltűnnek. Valószínűleg bennem azért él egy-két momentum oly mélyen, mert alig néhány 10 méterre laktunk az események egyik legjelentősebb színhelyétől, a Hősök terétől. Így a szobor döntés minden zaja áthalatszott, sőt láthatóvá is vált volna, ha édesanyám kienged az erkélyre. Szóval számomra igen ijesztő volt mindez: a robaj, a tömeg zaja, a felnőttek suttogásai, a Szabad Európa rádió titkos üzenetei.... és sorolhatná a végtelenségig. Egy szóval egy óvodás félelmei.

A megtorlás emlékeit is csak foszlányokban tudom felidézni. A szovjet tankok örökös vonulásának hangja még ma is él bennem és egy késő esti „borzalmas” kép. Pisztolylövések hangja zavarta meg a csendes (lehet, hogy kijárási tilalom is volt?) estét. A gyermeki kíváncsiság az ablakhoz vonzott: egy férfi futott a szemben lévő utcában, utána két lóden kabátos, akik kezében a pisztoly villogott. Úgy rémlik a menekülő nem érte el célját. A mai – kalandfilmekben edzett – fiataloknak sugallom, ez akkor és ott sajnos a MAGYAR valóság volt és az üldözött utána nem kelt fel, hogy átvegye jól megérdemelt gázsiját.

Lehet, hogy innen datálódik félelmem és undorom mindenféle erőszaktól és emberi megaláztatástól.

Pappné Benson Mária

MÉLTÓAN, MÉLTÓSÁGGAL

TISZTELETTEL EMLÉKEZTÜNK az 1956-os forradalom ötvenedik évfordulóján

KIÁLLÍTÁS: „1956-1989”

A megemlékezés október 23-án 10 órakor kezdődött a Hősök Parkjában, a Szabadság téren. Tóth Lajos polgármester köszöntője után dr. Bajnóczky István ünnepi beszéde következett. A professor rákóczi falvai születésű, s éppen 1956-ban fejezte be általános iskolai tanulmányait a községi iskolában. A minden pátoszt nélkülöző, szívvel-lelkel megérintő ünnepi gondolatok után egy különleges „díjátadásra” került sor. A Politikai Foglyok Országos Szövetségének emléklakettjét kapta meg Garics József - a kitüntetés azonban már csak fia és felesége vehette át.

A különleges hangulatú, feszesen szerkesztett, az ötven évvel ezelőtti eseményeket, s a kor hangulatát megelevenítő ünnepi műsort a II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola és Alapfokú Művészetoktatási Intézmény nyolcadikos tanulói adták elő. Felkészítő tanáraik: Czirmayné Kocsis Róza, Haraszi Szilvia és Német Borbála. Az iskolai énekkart Sándorné Pusztai Erika vezényelte.

Községünkben eddig nem volt 1956-os emlékhely. Az ötvenedik évfordulóra tekintettel azonban a község vezetése – számos művész, kulturális és műszaki szakember véleményének megkérdezése után – úgy döntött, hogy méltó emlékhelyet készíttet. Az emlékoszlopot Torda Ferenc tervezte és készítette el. Az alkotó sajnos nem tudott jelen lenni az emlékmű-átadáson, így csak levélben tudta megosztani gondolatait az ünnepségen résztvevőkkel:

„A helyi rádióban, a Rákóczi Hírmondóban is gyakran elmondtam: az élet nagy drámaíró. Most is egy ilyen pillanat következett be az életemben: sajnos nem tudok Önökkel lenni ezen a napon.

Először is köszönetemet fejezem ki mindazon embereknek: polgármester úrnak, az önkormányzati képviselőknek, s valamennyi résztvevőnek-közreműködőnek, hogy segítették e mű létrehozását.

Álljon ez a jelkép azoknak a rákóczi falvaiaknak a tiszteletére, akik részesei és elszenvetői voltak az 56-os forradalomnak.

És álljon ez az emlék édesapámnak, aki húsz éves fejjel egy teherautónyi élelmiszert kísért föl Budapestre. Ez volt a bűne. Ezért volt része verésben, megfélemlítésben, s abban, hogy évekig nem kapott munkát. Lelkében örök nyomot égettek a történetek.

Sajnos, ő nem élhette meg ezt a pillanatot. Apa, ha föntről figyelsz, remélem büszke vagy ránk!

Torda Ferenc”

Az emlékoszlop leleplezése után Tóth Kitti előadásában hallhattuk Váczi Mihály Még nem elég című versét, majd Kómár István atya megszentelte az emlékhelyet, s imát mondott a forradalom áldozataiért. Az ünnepséget koszorúzás zárta.

Császiné Csáti Réka

Az 1956-os forradalom és szabadságharc ötvenedik évfordulójára való megemlékezés első részére a Hősök Parkjában, a Szabadság téren került sor. A községi megemlékezés után a Varsány Községi Ház oldaltermében nyílt kiállítás „1956-1989” címmel.

A tárlat anyagát – az ötvenes és a nyolcvanas éveket megidéző korabeli dokumentumokat, használati tárgyakat – rákóczi falvai polgárok gyűjtötték össze:

Menyhárt János nagybátyja, Boros Simon leveleit, fényképeket, valamint 1989-es újságokat hozott a kiállításra. Boros Simon (akinek rokonai ma is a településen élnek) 1956-ban hagyta el az országot – Amerikába ment, ott alapított családot, ott élt haláláig. A „haza” írt leveleiből egy különleges ember különleges életútja bontakozik ki.

Gál Jánosné az 1950-es évekből származó porcelántálat, vázát, egyéb használati tárgyakat mutatott be. Szucsik Hajnalka úttörő volt 1989-ben: kisdobos- és úttörő egyenruháját, tagsági könyveit, kitüntetéseit hozta el a tárlatra. Kovács Józsefné az ötven esztendővel ezelőtti falusi háztartás eszközeit mutatta meg: paradicsompasszírozót, fakanalat, terítőt, korsót... Balogné Gajdos Julianna mindkét korhoz hozott „anyagot”. Az ötvenes éveket korabeli dokumentumokkal (oltási lap, jegyzőkönyvek), fényképekkel, könyvekkel, szalvétagyűjteménnyel mutatta be, míg a nyolcvanas éveket zenei kazettákkal, bakelit lemezekkel, könyvekkel idézte meg. Libor Csaba egy filmes folyóirat 1989-es számaival tette teljesebbé a tárlatot. Magyar Jánosné egy, az 1956-os év korabeli újságok másolatait bemutató könyvvel járult a kiállításához. A II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Intézmény erre az alkalomra kölcsönadta az 1956-ban, illetve az 1989-ben ballagó diákok tablóját.

Köszönjük a tárlat anyagát összegyűjtőknek, hogy megosztották velünk emlékeiket!

Cs. Csáti Réka

RÉGI-ÚJ POLGÁRMESTER

Beszélgetés Tóth Lajossal

pbm. - *Rendben lezajlott Rákóczifalván a választás, kíváncsi lennék mit szólna az eredményhez? Ahogy az akkor megjelenő eredményeket elemezgettem a napi sajtóban, megkaptam az a tény, hogy a megyében az újraválasztott polgármesterek közül a Te eredményed volt a legmagasabb, az „öregrokáknak” is csak 45-49% jutott.*

TL. - Nagyon örültem neki. Számomra ez az eredmény azt mutatja, hogy a Rákóczifalvi polgárok megértették törekvéseinket és a mindennapi zsörtölődések mellett is arra biztatnak folytassuk ezt az utat. Figyeljünk oda véleményükre, ami javítható – lehetőségeinkhez mérten – azonnal javítsuk ki, ami rossz – és ezt szóvá tesszük – azonnal hagyjuk abba. Egyszóval folyamatos legyen a párbeszéd a véleményt formáló polgárok és a helyi közigazgatási szolgáltatást nyújtó köztisztviselői és közalkalmazotti kör között, és az együttműködés legyen a kulcsszó.

Visszatérve a kérdésedre, mivel maximalista vagyok – és ezt nem szégyellem – el is gondolkodtam a közel 72%-on. Miért nem több, hol és mit rontottam el? Az eredmények ismeretében látszik nem minden választáson indult képviselő- és polgármesterjelölt kollégám végzi el ugyanezt az önvizsgálatot a sokkal gyengébb választási eredménye ismeretében sem. Ez azonban nem az én problémám!

pbm. - *A választások után rögtön Brüsszelbe utaztál – ez szokás szerint foglalkoztatja a közvéleményt –, minek?*

TL. - 2006. szeptember 15-én Rákóczifalván alakult meg az a 10 Európai országból 85 szervezetet, egyetemet, önkormányzatot, kutatóintézetet és civilszervezetet magában foglaló transznacionális szervezet, amelynek 11 fős igazgatótanácsában egyik alelnök lettem. Ez a szervezet – ahogy már a Rákóczi Lapban is megjelent – elsősorban az európai folyó menti térségek regionális együttműködését szorgalmazó, tapasztalatok cseréjét segítő és közös kezdeményezéseket, együttműködést generáló szervezet. E szervezet delegációjának tagjaként vettem részt egy brüsszeli európai uniós lobbikörúton, ami számomra rendkívül tanulságos – és nagyon remélem Rákóczifalva számára nagyon hasznos – volt. Az öt

fős delegációt rajtam kívül spanyol, görög, francia, portugál tagok alkották.

A három és fél nap alatt 26 különböző szintű, rendű, döntést hozó és végrehajtó szervezet delegációjával tárgyaltunk, megismerkedtünk jó néhány Európa parlamenti képviselővel, nemzeti képviselőcsoporttal – közöttük Dr. Becsey Zsolt a FIDESZ MPSZ képviselőjével – és az utunk csúcspontjaként az Unió székházában, – annak 13. emeletén – rezidenciáján fogadott minket Emanuel Barosso úr az Európai Bizottság (Európai kormány) elnöke is. Személyesen elmondhattam neki, hogy Magyarországról az Alföld központjából, a Tisza folyó partjáról. Rákóczifalváról érkeztem. Rendkívül barátságos közvetlen ember a portugál származású európai kormányfő.

Tárgyalásaink során mindvégig az európai uniós forrásokhoz való hozzájárulás lehetőségeit kutattuk. Érdekes és tanulságos beszélgetéseknek voltam aktív résztvevője. Minden tárgyalási fordulóban el kellett mondanom a magyarországi – elsősorban önkormányzati működés - tapasztalatait.

Az az út végére teljesen világossá vált számunkra, az EU rendkívül precíz (bürokratikus) rendszerben osztja a nem kevés rendelkezésére álló forrást. Az biztos „utána dobní” senki után nem fogják. Magyarul projekteket kell készíteni kész tervekkel, együtt kell működni kistérségi, megyei, régiós és nemzetközi szinten egyaránt. Aki legalább négy öt évet nem lát előre – fejlesztéseket tekintve – az menthetlenül lemarad.

Érdekes módon arra ösztönöztek minket, hogy a szervezetünket bővítsük és nyissunk az újonnan belépő Románia, Bulgária irányába is. Ami külön érdekes – és örömteli volt számomra – az az, hogy támogatják a kárpátaljai kapcsolatok (a mai Ukrajna területe) felvételét és beépítését a szervezetbe. Így nincs elvi akadálya annak, hogy a Tisza folyó teljes hosszában ezen egységes transznacionális rendszer része legyen.

pbm. - *Kérlek röviden foglald össze melyek a közeljövő legfontosabb feladatai?*

TL. - Az elmúlt négy év tapasztalataiból kiindulva, azt elemezve némi szervezeti átalakítást hajtunk végre, ezt készítjük most elő.

Készül a 2007. évi költségvetés, amely üzemeltetés és fenntartás feladatainál mintegy 10 százalékkal kevesebb forrással számol, mint 2006. évben. Befejezzük a folyamatban lévő beruházásainkat, felújításainkat és készülünk az új fejlesztési feladatok megvalósítására.

Novemberben lesz még civil kerekasztal, tervezünk egy közmegehallgatást (lehet, hogy átcúsúszik december elejére) és minimum két testületi ülést az év hátralévő részében. Ha az időnk megengedi és az egyeztetések is lezárulnak, novemberben egy péntek délután megint szeretném idecsábítani polgármester kollégáimat, valamint a megyei önkormányzat

RÉGI-ÚJ POLGÁRMESTER

Beszélgetés Tóth Lajossal /folytatás/

és Szolnok város önkormányzatának kispályás focicsapatát egy barátságos mérkőzésorozatra.

Közben november 15-én Rómába utazom a már említett szervezet igazgatótanácsi ülésére, valamint a római egyetem szervezésében zajló konferencián az európai folyó menti régiók szövetségéről tartok előadást.

pbm. - *Némelyek számtalanszor olyanokat kérdeznek, amik megjelennek újságban, rádióban, testületi anyagban, szórólapokon, mégsem tudnak róla. Hozzájuk hogy akarsz eljutni?*

TL. - Sokszor találkozom én is e jelenséggel. Itt két dolgot szükséges megjegyezni. Az egyik: a polgárok – egyénenként – annyi információt fogadnak be, amennyit saját maguk jónak és számukra elegendőnek tartanak. Jól-rosszul teszik, ez az ő magánügyük. A másik: nekünk, közszolgáltatóknak az a feladatunk, hogy minden olyan információt, ami fontos a polgároknak minden létező eszközzel jutassunk el hozzájuk. A két dolog soha nem fogja teljesen fedni egymást, de arra kell törekednünk, hogy ez a fedés minél nagyobb legyen.

Én úgy ítélem meg nem járunk rossz úton. Nem én mondom a polgárok és a posta is visszajelzi: soha ennyi szórólapot, információt nem juttattak ki az önkormányzat részéről a polgárokhoz mint az elmúlt négy évben. Van egy nagyon színvonalas havi rendszerességgel megjelenő újságunk – ezt már csak az olvassa, aki akarja, merthogy fizetni kell érte. Az elmúlt négy évben lett rádióunk, ami naponta 10 órát szól és igyekszik friss napra-, sőt órára, percre kész információval, érdekes műsorokkal, érdekes emberekkel szolgálni. Rádiókészülék birtokában bárki hozzájuthat az FM 89,9 Mhz-en. Van internetes hivatalos honlapunk, a www.rakoczifalva.hu,

amit igyekszünk egyre frissebb információval ellátni. Rövide- sen indul a kábeltévé, egy önálló helyi csatornával. A testületi üléseink nyilvánosak, az elmúlt négy évben egyetlen alkalommal sem szakítottuk félbe zárt ülés elrendelésével a nyilvános üléseinket. Ezzel is azt szerettük volna elérni, hogy akit érdekel a testület munkája, az megszakítás nélkül végig ott lehessen. Az elmúlt négy évben – és ezt a gyakorlatot folytatni szeretnénk – a törvényben előírt négy kötelező közmeghallgatás helyett 24 közmeghallgatást és egyéb tematikus települési fórumot (kerékpárút, Mezőtúri vízgazdálkodási társulat, Vársárhelyi terv, főtéri fák stb.) szerveztünk. Szinte valamennyin szép számú közönség aktív részt vételével.

Tehát aki akart tájékozódhatott. Ezzel nem azt akarom mondani, hogy nem lehet javítani mind a gyakorlaton, mind az információ minőségén. De azt is látni kell, ez is egy folyamat, amely más – nagy – sebességgel rajtolt 2002 októbertől és remélem – én mindent megteszek érte, hogy így legyen – gyorsulva tovább robog. A lényeg legyen egyre több utasunk, minél kevesebben maradjanak le róla. Én azt látom, hogy – a hiányosságok ellenére – ez történik.

pbm. - *Köszönöm a beszélgetést, de az utóbbihoz még lenne egy kérdésem (ötletem). Lenne-e rá lehetőség, hogy néhány példánnyal több újság készüljön és azoknak a közszolgáltatóknak (orvos, fodrász, kozmetikus, stb.) el lehetne-e juttatni 1-2 példányt – ingyenesen –, akiknél sok polgár megfordul és ők ezt igénylik, hiszen az a célunk, hogy minél többen értesüljenek az itt történetekről?*

TL. - Jó ötletnek tartom, szerintem ennek semmi akadálya, úgy gondolom aki ezt igényli legjobb, ha a hivatal titkárságán adja le igényét, hogy a postának ezt meg tudjuk adni.

pbm

Kitüntetett

2006. október 20-án az Önkormányzati és Területfejlesztési Minisztérium épületében tartott ünnepségen **Dorkó Ferenc** a köztársasági elnök által adományozott a Magyar Köztársasági Bronz Érdemkereszt kiltüntetést vette át.

Dorkó Ferenc 1989 óta a Szolnok Megyei Jogú Város Önkormányzatának Hivatásos Tűzoltóságán lát el feladatot, főtörzsszázlós rendfokozattal szerparancsnoki beosztásban. 2003. november 7. óta a rákóczi falvai Önkéntes Tűzoltó Egyesület parancsnoka.

Kitüntetéséhez tiszta szívből gratulálunk, és további munkájához erőt, egészséget kívánunk.

M. P.

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

Alakuló ülés

2006. október 10-én, kedden délután tartotta alakuló ülését Rákóczifalva Nagyközség Önkormányzat Képviselő-testülete. Az ülést a legidősebb képviselő, Evinich Lajos mint korelnök nyitotta meg.

A Helyi Választási Bizottság elnöke, Makari Jánosné asszony tájékoztatást adott a választás eredményéről, majd a képviselők esküvétele után átadta részükre az esküokmányokat és a megbízóleveleket. Három új képviselő lett tagja a testületnek: Nagyné Németh Margit és Krizsán József független, valamint Bíró Tiborné Fidesz MPSZ-es képviselő.

Tóth Lajos megválasztott polgármester – esküvétele követően – ismertette a következő ciklusra tervezett programját, illetve tájékoztatást adott az önkormányzat és intézményei helyzetéről.

A képviselő-testület titkos szavazással egyhangúlag újra Dr. Túróczi Imrét és Kármán Istvánt választotta alpolgármesterek.

Megalakult a képviselő-testület három bizottsága is, melynek összetételét a testület elfogadta. A Pénzügyi, Településfejlesztési és Ügyrendi Bizottság elnökének Kara Istvánt, az Egészségügyi és Szociális Bizottság elnökének Mézes Emilnét, a Kulturális, Oktatási, Gyermek-, Ifjúságvédelmi és Sport Bizottság elnökének Vadász Istvánnét választották.

A képviselő-testület minden tagja aláírta a „Fejlődő Rákóczifalváért” Nyilatkozatot, melyben kinyilvánították, hogy elsődleges céljuk a település fejlesztése, valamint a lakosság érdekében a közszolgáltatások és helyi ellátások magas szintű biztosítása.

Az ülésen döntés született a polgármester illetményéről, az alpolgármesterek tiszteletdíjáról, valamint módosították a Szervezeti és Működési Szabályzatot.

A képviselő-testület az 1956-os forradalom és szabadságharc 50. évfordulója tiszteletére emlékmű állításáról döntött, hogy a Hősök parkjában mindenki méltóképpen tudjon emlékezni a forradalomra és tisztelni az áldozatok előtt.

Elkészült a Dózsa György és a Rákóczi út

Befejeződtek a Dózsa György út építésének és a Rákóczi út felújításának kivitelezési munkálatai. A műszaki átadás október 12-én zajlott.

A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Területfejlesztési Tanácshoz benyújtott sikeres pályázatnak köszönhetően 19.300.000,- Ft pályázati támogatással, 5.920.000,- Ft lakossági hozzájárulással és 5.030.000,- Ft önkormányzati hozzájárulással épülhetett aszfaltos út a Dózsa György utcán, ahol az elavult víznyomó rendszert is kicserélték. Az utat aszfaltburkolattal, útpadkával látták el, valamint árokrendezést is végeztek a kivitelezők. Lakossági kérésre az utcát a Damjanich út felől egyirányúsították, melyre közlekedési táblák hívják fel a figyelmet.

A Rákóczi út Szent László király út és József Attila út közötti szakaszának útfelújítása 16 millió Ft-ból, az Észak-Alföldi Területfejlesztési Regionális Tanács 8 millió Ft-os

támogatásából és az önkormányzat 8 millió Ft-os hozzájárulásából készülhetett el. Az út felújítása az elhasználandó és nagymértékben megrongálódott útfelületek felmarásával, foltszerű újraaszfaltozásával és a két oldali nemesített útpadka kiépítésével valósult meg.

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

Képviselő-testületi ülés

Soron kívüli ülést tartott Rákóczifalva Nagyközség Önkormányzatának képviselő-testülete 2006. október 19-én, melyen az alábbi határozatokat hozták.

Az 1993. évi III. törvény módosulása miatt módosították a pénzben és természetben nyújtott szociális ellátásokról szóló helyi rendeletet. Csökkentették az ápolási díjat, mértékét az öregségi nyugdíj mindenkori összegének 80%-ában állapították meg. Módosították, illetve a törvényhez igazították a méltányosságból megállapítható közgyógyellátásra való jogosultságot.

A Dózsa György utcai útépitési érdekeltségi hozzájárulás első részletének esedékességét 2006. október 1-ről november 1-re módosították, mivel az út műszaki átadása 2006. október 12-én zajlott. A lakosoknak novembertől – tíz éven keresztül havonta – 667 Ft útépitési hozzájárulást kell fizetniük.

A képviselő-testület a Kulturális, Oktatási, Gyermek-, és Ifjúságvédelmi, Sport Bizottság két új nem képviselő-testületi tagjának választotta – a helyi önkormányzati választáson képviselő-jelöltként induló – Dr. Szabó László és Szabó László urat, akik az ülésen esküt tettek.

A Dózsa György út építésére a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Területfejlesztési Tanács – a korábban 13 millió Ft vissza nem térítendő pénzbeli támogatáson felül – további 6.300.000 Ft támogatást nyújt, ezért szükségessé vált a hirtelfedezet összegének módosítása.

Döntöttek a tenyészigeti ingatlanok használatba adásáról, mezőgazdasági tevékenység céljára. Az önkormányzat tulajdonát képező ingatlanok nem voltak hasznosítva, feladatot és kiadást a rendszeres gyommentesítés jelentett.

A Szolnok-Martfű kerékpárút megépítése II. ütem címmel pályázatot nyújt be az Önkormányzat a Gazdasági és Közlekedési Minisztériumhoz. A tervezett kerékpárút az első ütemben kiépített kerékpárút-hálózathoz csatlakozva vezet a 442-es főút jobb, illetve bal oldalán a Nyár útig 1818 méter hosszban. A projekt teljes költségvetése közel 40 millió Ft, melyből az önkormányzat 20 millió Ft saját erőt biztosít.

A képviselő-testület másik pályázat benyújtásáról is döntött a GKM-hez, Rákóczifalvi oldali révlejáró 2006. évi árvíz utáni felújítása címmel. A pályázat célja, hogy a Rákóczifalva-Tiszavárkony közötti révátkelőhelyhez vezető révlejáró szilárd burkolatot kapjon. A pályázaton igényelt összeg 2.950.832 Ft, melyhez az önkormányzat 737.708 Ft saját erőt biztosít.

A Településrendezési és Műszaki Társulásból való ki lépésről döntött a képviselő-testület, mellyel a 138.650 Ft összegű éves tagdíjat takarítja meg az önkormányzat a költségvetéséből.

Intézményvezetői értekezlet

Intézményvezetői értekezletet hívott össze október 17-én Tóth Lajos polgármester az Integrált Szabadidő Központ, az Idősek Bentlakásos Otthona, a II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola és Alapfokú Művészetoktatási Intézmény igazgatója, valamint a Bölcsöde, a Virágoskert Óvoda, és a Falugondnokság Kft. vezetője részvételével, ahol tájékoztatást adott a jövőben várható gazdasági megszorításokról, az intézmények feladatairól. A vezetők megállapodtak, hogy a hatékony együttműködés és problémamegoldás érdekében ezentúl minden hónap első keddjén tartanak intézményvezetői értekezletet.

56-ra emlékeztünk

Október 23-án a Hősök parkjában az 1956-os forradalom és szabadságharc emléke és hősei előtt tisztelgett a község. Ünnepi beszédet mondott a Rákóczifalváról elszármazott dr. Bajnóczky István, a Pécsi Tudományegyetem professzora. A forradalomban való részvétele elismeréseként a POFOSZ emléklapoktató Tóth Lajos polgármester adta át néhai Garics József hozzátartozói részére. A II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola és Alapfokú Művészetoktatási Intézmény diákjai műsorát követően került átadásra és felszentelésre a Torda Ferenc által készített 56-os emlékmű, mely előtt az önkormányzat és a civilszervezetek helyezték el koszorúikat. A Varsány Közösségi Házban '56-'89 címmel nyílt kiállítás az évfordulók tiszteletére.

SÍRHELY MEGVÁLTÁS

Tájékoztatjuk a tisztelt hozzátartozókat, hogy a temetőkről és a temetkezésről szóló törvény és a helyi önkormányzati rendelet alapján a Rákóczifalvai temetőben a sírhely használat ideje a sírhely megváltásának időpontjától számított 25 év, mely lejárat után meghosszabbítható.

A jogszabályi előírások alapján értesítjük a tisztelt hozzátartozókat, hogy a Rákóczifalvai temetőben az 1980. évben, illetve az előtte megváltott sírhelyek lejártak.

Kérjük a hozzátartozókat, hogy 2006. december 31-ig szíveskedjenek a lejárt sírhelyeket Rákóczifalva, Jókai Mór út 50. szám alatt megváltani.

A megváltatlan sírokat a temető üzemeltetője (Rekviem 2003 Bt. 5000 Szolnok, Szellő út 17.) értékesíteni fogja.

ÚJ KÉPVISELŐINK

Látogatóban ...

Folytatjuk sorozatunkat, az önkormányzati választás után testületbe került új képviselőinkkel. Elsőnek olyan képviselőhöz látogattam el, aki már több mint hét évet eltöltött a testületben, és most újra beválasztottuk. Krizsán József a beszélgető partnerem. Bemutatni ugyan nem kell, de megkérem, hogy mondjon magáról és családjáról egy pár szót.

K.J.: Jászládányban születtem. Eredeti szakmám hegesztő. Kilenc évig dolgoztam a szakmában, amikor kiderült, hogy a szemem nem bírja az ívfény általi igénybe vételt és orvosi javaslatra váltanom kellett. 1972-ben kihasználva egy véletlen lehetőséget, megpályáztam az akkori tanácsi hivatalban egy pénzügyi előadói beosztást, amit megnyertem. Nős, egy gyermekes fiatal, katonaviselt, érettségivel rendelkező emberként, nagy lelkesedéssel kezdtem meg munkámat és tulajdonképpen 2005. augusztus 01-ig, nyugdíjazásomig folyamatosan ezen a pályán maradtam. '72-től '82-ig Jászládányban a tanácsi hivatalban dolgoztam különböző beosztásokban. 1976-ban megszületett második fiam. 1978-82 között levelező tagozaton elvégeztem az Államigazgatási Főiskolát, 1982-1986-ig mint a GAMESZ – Gazdasági Műszaki Ellátó Szolgáltató szervezet vezetője dolgoztam. 1986-ban kerültem Rákóczi falvára a tanácsházára VB titkárnak. A rendszerváltást követő első önkormányzati választás után, - ekkor szűnt meg a Vb titkári státusz és lett helyette a jegyzői 1991. január 02-án Rákócziújfaluban lettem jegyző. Másfél év után, kaptam ajánlatot a Szolnok Megyei Jogú Város Polgármesteri Hivatal jegyzőjétől, amit elfogadtam és 1992. június 01-től nyugdíjazásomig itt dolgoztam különböző beosztásokban. Közben voltam Rákóczi falván közel nyolc évig önkormányzati képviselő, amiről beosztásom miatt 2002. februárban kellett lemondanom.

F.F.: A lemondástól függetlenül az eddigi találkozásaink, illetve beszélgetéseink során úgy éreztem, hogy rendkívül tájékozott vagy a település aktuális problémái és egyéb dolgai vonatkozásában.

K.J.: Igen. Ez azért van, mert 20 évvel ezelőtt mint „bevándorló” érkeztem a községbe, de azóta tősgyökeres rákóczi falvainak érzem magam. Szerintem, aki egy

cseppnyi felelősséget is érez lakóhelye iránt, vagy szeretné lakhatóbbá tenni, szeretne bizonyos fokú komfort érzetet kialakítani, az figyelemmel kíséri a településen zajló eseményeket, megpróbál tenni érte, ezen keresztül családjáért, saját magáért. Többek közt ez motivált, hogy ismét induljak a választáson, valamint az, hogy ismerősök kértek rá. Ezenkívül úgy éreztem, hogy mint nyugdíjasnak lesz időm is, meg energiám is, hogy szerény tudásomat és 30 éves önkormányzati tapasztalatomat hasznosítani tudjam lakóhelyem érdekében.

F.F.: Kívánom, hogy úgy legyen. Kérdésem az, hogy ha emellett a munka mellett lesz szabadidőd, mire fordítod, mit csinálsz, mi a kedvenc időtöltésed?

K.J.: A családom, két szép lány unokám. De ha mind emellett még mindig van időm, szeretek horgászni. Harminc éve horgászok és büszkén mondom, hogy soha nem fogtam annyi halat, mint ebben az évben.

F.F.: További terveid a magánéletben és a képviselői tevékenységben?

K.J.: Nyugdíjasként az embernek már nincsenek világmegváltó tervei. Szeretném tovább folytatni csendesen az éltünket, figyelni és lehetőségeink függvényében segíteni gyermekink, de főleg unokáink életét. A képviselői munkában mint testületi és mint bizottsági tag szeretném azt nyújtani amit tudok és szeretek csinálni, a pénzügyi, és költségvetési tervezés és végrehaj-

tás segítését. A jelenlegi körülmények között, amikor az igények növekednek a lehetőségek csökkennek, szinten tartani a költségvetést embert próbáló, és egyben rendkívül megtisztelő feladat.

F.F.: Köszönöm a beszélgetést és felteszem a szokásos kérdést. Ki legyen a következő bemutatott és mi a kérdésed?

K.J.: Én köszönöm a lehetőséget, de nekem nincs kérdésem. Ha hivatalos kérdést akarok feltenni, annak megvan a helye és a lehetőség, ha pedig magán jellegű kérdésem van, akkor vagyunk olyan viszonyban a képviselőtársaimmal, hogy feltehessem személyesen. Megmondom őszintén, hogy ezeket a kérdéseket kicsit erőltetettnek éreztem az eddigi írásokban.

Fekete Ferenc

110 ÉVES ISKOLÁNK 1896-2006

MEGHÍVÓ

„Várpalotád romját ide hoztuk
s vár leve újra;
a népiskola most nemzeti bástyafokunk.
Zászlód leng ormán s szellemed
ül diadalmat,
míg e falak közt él, gyermekeink
serege.”
/Eötvös Károly kir. Tanfelügyelő, 1906/

A II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola és Alapfokú Művészetoktatási Intézmény tanulóifjúsága és minden pedagógusa szeretettel meghívja az iskola alapításának 110. évfordulója tiszteletére rendezett ünnepi hetek rendezvényeire.

Tisztelettel várjuk iskolánk volt diákjait és az Elszármazottak körének tagjait egy rendkívüli osztálytalálkozóra.

Látogassák meg rendezvényeinket.

Érdeklődni lehet a 441-017-es telefonszámon.

ISKOLÁNK 110 éves

Program: 2006. november 13-án 11.30

MEGNYITÓ

Ünnepi köszöntőműsor a Sportsarnokban

Az intézmény születésnapját verssel, dallal, tánccal köszöntik a diákok

Köszöntőt mond: Tóth Lajos *polgármester*

A rendezvénysorozatot megnyitja: Vadász Istvánné *igazgató*.

12.30 Rendhagyó történelem óra

II. Rákóczi Ferenc emléke a későbbi korok számára

Előadó: Gulyás Katalin *történész-muzeológus*

Helye: Sportsarnok

Helytörténeti, iskolatörténeti kiállítás – Vas Béla *tanító-néprajz szakos tanár*

Képeskönyv megjelenése, könyvbemutató – Czirmayné Kocsis Róza *magyar-történelem szakos tanár*

„Az én iskolám” c. rajzverseny - Barhács Gizella *tanító, mk. vezető*

110 éves „Születési torta”

17.00 „Két út van előttem” Pályaválasztási szülői értekezlet

Vezeti: Turiné Szabó Mária *igazgatóhelyettes*

Haraszi Szilvia *pályaválasztási felelős*

Helye: 7.a terme

2006. november 15-én 16.30

Rákóczifalva históriája....

Rendhagyó történelem óra szülőknek, diákoknak, pedagógusoknak

Előadók: Kertész Róbert *régész*

Czirmayné Kocsis Róza *magyar-történelem szakos tanár*

Helye: 7.a terme

2006. november 16-án 16.00

Helytörténeti és iskolatörténeti vetélkedő a felső tagozatosok számára

Zsűri elnöke: Hellenpach Rozália *könyvtáros*

Zsűri tagjai: Czirmayné Kocsis Róza *magyar-történelem szakos tanár*

Császiné Csáti Réka *művelődésszervező*

Sándorné Pusztai Erika *ének-magyar szakos tanár*

Tímárné Fischer Magdolna *igazgatóhelyettes*

Játékvezető: Vas Béla *tanító-néprajz szakos tanár*

Helye: Közösségi Ház

2006. november 23-án 7.30

Rólunk szól.... DIÁKKÖZGYŰLÉS, Diákönkormányzat

Vezeti: Szénási Mihályné *tanító, diákönkormányzat vezetője*

Vadász Istvánné *igazgató*

Helye: Sportsarnok

16.30 „Egyedül nem megy....” Játékos sportdélután

Bemutatkoznak az intézmény tanulói

Felkészítő nevelők: Szénási Mihályné *tanító*

Faragó Krisztina *testnevelés-biológia szakos tanár*

Helye: Sportsarnok

2006. december 2-án 18.30

10. Alapítványi Bál – az ünnepi hetek programzáró rendezvénye, gálaműsor

Köszöntőt mond Dr. Túróczi Imre a Rákóczi Diákjai

Alapítvány kuratóriumának elnöke.

Helye: Sportsarnok

A rajz- és a helytörténeti kiállítást az iskola aulájában, folyosóján lehet megtekinteni.

A rendezvénysorozat támogatója:

Rákóczifalva Nagyközség Önkormányzata

Tóth Lajos polgármester

Szamos László-Szamos Marcipán

Apáczai Tankönyvkiadó, Celldömölk

Varsány Községi Ház

II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola és AMI nevelőtestülete

110 ÉVES ISKOLÁNK 1896-2006

Diákönkormányzati hírek

2006. szeptember: alakuló ülés
 • az éves munkaterv elkészítése
 (elnök: Szabó Fruzsina 8. osztály, elnökhelyettesek: Németh Klaudia 8. osztály, Pásztor Edit 3. osztály)
 2006. október 6.: emlékműsor az aradi vértanúk tiszteletére
 2006. október 13.: sulibuli
 2006. október 20.
 • az iskola fennállásának 110. évfordulója alkalmából alsótagozatos sportversenyek
 • REVANS KUPA - szülő - tanár - diák mérkőzések
 Köszönöm mindazon szülők, diákok, kollégák munkáját, részvételét, akik segítették a rendezvényeink sikeres lebonyolítását.

Szénási Mihályné
 Diákönkormányzat vezető

Felhívás

Tisztelt Rákóczifalvi Lakosok!
 A helyi általános iskola 6-7. osztályos néptáncsoportjának védnöksége alatt intézményünk néprajzi tárgyak, emlékek gyűjtését szervezi. Mozgalmunk célja: egy tájház berendezése községünkben. Örömmel fogadunk minden önkéntes felajánlást, amely gazdagítja gyűjteményünket.
 Kérjük Önöket, hogy minden ezzel kapcsolatos ötletükkel keressék Vas Béla tanár urat, az iskola pedagógusait, vagy bizalommal lehet fordulni a fent említett táncsoport tagjaihoz is.
 Együttműködésüket köszönik: a Szervezők
 2006. október 18-án, 3. órában bemutató testnevelés órán vettek részt a testnevelés munkaközösség tagjai.
 Az órát B. Tóth János tartotta a 3. b osztályban. Egy színvonalas, jókedélyű órán vettünk részt.

Faragó Krisztina
 testnevelés munkaközösség-vezető

Szakmai fórum

A II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola és Alapfokú Művészetoktatási Intézmény az Apáczai Kiadó bázisiskolája. Ebben a tanévben második alkalommal rendeztünk olyan szakmai fórumot a reál munkaközösség szervezésében, ahol témánk a módszertani megújulás volt. Ismét vendégeink voltak Csatár Katalin és Balassa Erzsébet tankönyvszerzők. Most a geometria témaköréből ismertettek meg bennünket olyan új szemléletetési lehetőségekkel, módszertani fogásokkal, amelyeket jól hasznosíthatunk mindennapi munkánk során. Örömmel vettük, hogy néhány érdeklődő kolléga a környező településekről is megtisztelte jelenlétével foglalkozásunkat.

Timár Antalné
 munkaközösség-vezető

KÖSZÖNET

A rákóczifalvi II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola és Alapfokú Művészetoktatási Intézmény "Rákóczi Diákjai" Alapítványa köszönetét fejezi ki mindazoknak, akik a személyi jövedelemadójuk 1%-ával támogatták iskolánk oktatási tárgyi feltételeinek javítását.

A 2005. évben befolyt összeg 540.418.-Ft.

Kérjük, lehetőségeik szerint továbbiakban is támogathatják szíveskedjenek alapítványunk tevékenységét.

Adószámunk: 18830637-1-16

Számlánkat a Kunszentmárton és Vidéke Takarékszövetkezet Rákóczifalvi

Rákóczifalva, Rákóczi út 55. szám alatti kirendeltsége vezeti.

Egyszámú számunk: 69800164-10102347

Tisztelettel:

"Rákóczi Diákjai" Alapítvány kuratórium tagjai

KÖSZÖNET AZ 1 %-ÉRT!

A Rákóczi Néptáncgyűttes Közhasznú Egyesület
 /adószám: 18835412-1-16/

köszöni mindazok támogatását, akik a 2004. évi SZJA 1 %-át, **85 193 Ft-ot** egyesületünk számára ajánlották fel.

Fenti összeget karaktercipők vásárlására fordítottuk.

Ezúton köszönjük meg a 2005. évi **126 611 Ft-ot** is, melyet szintén ruhatárunk bővítésére kívánunk felhasználni.

Kérjük, lehetőségeik szerint továbbra is támogassák tevékenységünket!

Köszönettel a Rákóczi Néptáncgyűttes vezetősége

KÖZÖSSÉGI HÁZ

Beindult a Mihail Volkov rajztanoda

Szeptember végén igényfelmérést tartott intézményünk az óvodások és az általános iskolások körében: indítsunk-e rajztanodát a községben? Örömmel jelentem: igen! Közel harminc gyermek jár vasárnaponként a Varsány Községi Házba, hogy Mihail Volkov festőművésztől ismerje meg a rajzolás és festés alapjait – mindezt játékos formában. A művész Szolnokon több mint egy évtizede várja a kicsiket és nagyokat a rajztanodájába, de nagyon szívesen vállalta, hogy „kijár” a rákóczi falvai gyerekekhez is.

Mihail Volkov Taskentben született 1954-ben. Tanulmányait a Taskenti Állami Tanárképző Egyetemen végezte grafika-képzőművészet szakon. Tanára és mestere volt Nikolaj Bannikov, szobrászat és plasztikai anatómia tanára Baimatov szobrászművész volt. A diploma megszerzése után az egyetemen maradt: a grafikai tanszéken tanított. Mindemellett foglalkozott könyvgrafikával, illusztrálással és monumentális festéssel is. 1978-ban csatlakozott a Fital Festőművészek Uniójának üzbejisztáni csoportjához, ahol számos művészbarátot szerzett.

1987-ben Munkácsra költözött, ahol a Gyermek Művészeti Iskolában oktatott. Emellett az Orosz Drámai Színház díszlet és jelmeztervezőjeként is dolgozott. Az új város, az új környezet pozitív hatást gyakorolt művészetére. Több nemzetközi alkotótáborban is részt vett, így például Magyarországon is.

1993-ban költözött Szolnokra. Egy évvel később elindította Rajztanodáját, ahol nemcsak a fiatal korosztály tanulja a festészet és grafika rejtelmeit, de felnőttek is szívesen tanulnak a művésztől. 1999-ben megkapta „Szolnok Festőművésze” díjat. 2003-ban részt vett egy kulturális hajóúton Moszkva-Szentpétervár útvonalon, ahol festőművészként ő képviselte Magyarországot.

Bízok abban, hogy a gyerekek érdeklődése kitart, s hosszú évekig járnak Mihail Volkov Rajztanodájába Rákóczi falván, s munkájukat folyamatosan figyelemmel kísérhetik a község lakói is a különböző kiállításokon.

Császiné Csáti Réka

Vendégünk Gryllus Vilmos

November 22-én, szerdán községünk vendége lesz Gryllus Vilmos előadóművész. Az óvodásoknak szóló zenés-játékos műsora 10.30 órakor kezdődik a Varsány Községi Ház színháztermében. Az általános iskolásoknak szóló előadás 14 órakor kezdődik. Belépőjegyek korlátozott számban még kaphatóak, jegyár 1.000 Ft.

Ez az előadás egyébként az óvodás- és iskolás bérletes előadássorozat második darabja. Októberben az óvodások a Kukori, a nagyotmondó című zenés mesejátékot nézték meg, az általános iskolások pedig a Fazekas Mihály darabjából készült Lúdas Matyi című előadást a Szegedi Miniszínház előadásában. A harmadik előadásra december 10-én, vasárnap 16 órakor kerül sor. A Léghajó Színház előadásában láthatják majd az érdeklődők a Pocak, a hóember című zenés meseelőadást. A helyszín természetesen ekkor is a Varsány Községi Ház színházterme lesz.

Cs. Cs. R.

Idősek Világnapja volt

A hagyományokhoz híven 2006. szeptember 30-án a II. Rákóczi Ferenc nyugdíjak klub ismét megrendezte az Idősek Világnapi összejövetelét. A megyéből, és a megyén kívülről is több nyugdíjas klub megtisztelte rendezvényünket, összesen 450 fő vett részt. Köszönetünket fejezzük ki az Önkormányzatnak, a helyi civil szervezeteknek, hogy megjelenésükkel, műsorikkal emelték a rendezvény színvonalát. A vendégek

megnézték a Maci Múzeumot, a katolikus és református templomot. A LAÉT Szolnoki alapszervezete biztosította a pogácsát, és minden résztvevő számára adott fél kilogramm száraz téstát, melyet nagy örömmel fogadtak.

Minden szponzorunknak köszönjük a segítséget.

II. Rákóczi Ferenc Nyugdíjas klub vezetősége

KÖZÖSSÉGI HÁZ

VISSZA – IDEGLELÉS 2006. szeptember 30.

„Nem tudom, mi zajlik le egy zenész fejében, mikor ekkora közönségnek kell játszania, de nem lennék a helyében. Hogy mégis mi készítette a Mert Magyarok együttes tagjait ennek ellenére e szuper produkció előadására, nem tudom.”

Előző havi koncertbeszámolómban vetemedtem eme badarságra, pedig a válasz egyszerű: a zene szeretete, mert a rock örök és elpusztíthatatlan, mert mindhalálig rock 'n' roll és a többi. Ezt bizonyította szeptember utolsó napján két zenekar.

Az időpontra sokan felfigyeltek, bár nem csak a buli kapcsán: számítottam arra, hogy lesznek korlátozott emberek, akik kampánycsendsértő kampányrendezvényt sejtnek majd e mögött. Ha az ő észjárásuk szerint próbálok gondolkodni, akkor szerintem pocsek kampányfelelős vagyok: kampánycsendsben kampányrendezvényt szervezni úgy, hogy az senki ember fia számára ki ne derülhessen, hogy kinek a kampányáról van szó, úgy mond kampányszervezői öngyilkosság. (És csoda, hogy nem fordult fel az emberek gyomra ettől a rengeteg kampánytól.)

De szakítsunk a politikával. Újabb zenekar mutatkozott be Rákóczi falván, igaz nem először: a debreceni, kunhegyesi és szolnoki tagokból álló Vissza zenekar mondhatnánk lemezbemutató koncertet tartott, hiszen a nyár folyamán jelent meg második cd-jük Csak érezni kell címmel. Nem egyszerű zenét játszanak a fiúk, az ősek rock (a '60-as, '70-es évek álá Black Sabbath) és a metal keveredik némi progresszív hatással, bújkál benne egy kevés seattle-i alternatív íz (Alice In Chains), de ezt mások biztos másképp látják. Az azonban biztos, hogy a zenéjük ütős. Mi sem bizonyítja jobban, mint hogy amint belekezdett műsorába a banda, rögtön kiürült a Közösségi Ház előtere, és nem kimenekültek az emberek, hanem a színházterembe vonultak, hogy megnézzék, kik is zenélnek.

Programjukat főként saját dalok alkották az első, Látom, Hallom, Érzem című cd-ről, valamint a már említett második anyagról. Felcsendültek olyan szerzemények, mint a Hallom és érzem, látom mert nézem, Csak érezni kell, Tudat alatt, de elhangzott egy Black-Out és egy Faith No More dal is.

A zenészek kitétek magukért, az énekes Lanyi hozta senkivel sem összehasonlítható dallamait, Tibibátyám meg olyan súlyos, rőfögő riffeket pengetett gitárján, amittől az embernek rögtön hajlóbáláshoz támadt kedve (de hol vannak már azok az idők. Meg hajak!). És mindenképp ki kell térni a ritmusszekcióra: Süti és Bálint összjátéka által vált olyan pulzálóvá a zene, hogy a Képek című dalukat idézve „Visz magával érzem”.

Az előzenekari tisztségben nagyszerűen teljesítettek, nekik sem lehet okuk panaszra, hiszen a magukkal hozott cd-ék háromnegyedét is eladták. Ez pedig a siker bizonyítéka. Szerintem.

A zenekar honlapján (www.vissza.hu) további információk szerezhetők a bandáról, képek, koncertbeszámolók, dalszövegek találhatóak rajta, valamint az első cd anyaga teljes egészében letölthető.

Mit lehet még mondani az Ideglelésről? Hogy egyre összeszokottabb a banda, egyre feszesebb a játékuk, egyre jobb. (Ez utóbbit azonban csak zárójelben jegyzem meg, nehogy elbázzák magukat a fiúk.) Az augusztusi fellépésükkor részekre bontották a programot, főleg a dalok stílusát tekintve, most azonban igazi egyveleget mutattak be a srácok. Nem volt leállás, pörgették rendesen a műsort, be is indult rájuk a közönség. Most is ki kell emelnem a két Hendrix nótát, valamint a filmzene-blokkot, melyben Knight Rider és Superman témák is helyet kaptak.

Azt hiszem, van helye ennek a csapatnak Rákóczi falva kulturális életében, és ha csak rajtam múlik a dolog, lesz is!

A www.rakoczifalva.hu honlapon a koncert képei megtekinthetők.

Mondi

I. CIVIL DISZNÓVÁGÁS

Az Együtt-egymásért Rákóczi Klub különleges eseményre várja a község apraját és nagyját november 17-én. Első alkalommal, ám hagyományteremtő szándékkal rendezik meg a I. Civil Disznóvágást. Céljuk: bemutatni a hagyományos, paraszti disznóvágás valamennyi munkafolyamatát, így például a szalmával perzselést is. A disznóvágásra tehát november 17-én, pénteken kerül sor az Alkotóház udvarán.

Aki pedig szeretné megkóstolni az elkészült finomságokat, azt sok szeretettel hívják és várják november 18-án 15 órától a Sportszarnokba, ahol színes műsorral, jó hangulattal, tombolával és finom falatokkal (a vacsora: sült hurka, sült kolbász párolt káposztával és burgonyával) várják az érdeklődőket. Jegyek a Varsány Közösségi Házban és a könyvtárban is vásárolhatók 1.200 Ft-os egységáron.

Az Együtt-egymásért Rákóczi Klub nem csupán a hagyományos disznóvágás munkafolyamatait szeretné bemutatni. Az elkészült finomságokat a decemberi Mindenki Karácsonya elnevezésű rendezvényen is kínálják majd a közönségnek, sőt, az Idősek Bentlakásos Otthonának lakóit is megvendégelik majd.

Cs. Cs. R.

CIVILEK

Egy régi önkéntes: Ipolyszegi Mihály

Hosszú éveken át működött az Önkéntes Tűzoltó Egyesület községünkben. Az egyik legsikeresebb időszak vezetőjével, Ipolyszegi Mihállyal beszélgettem ezekről az évekről.

KG. – *Hogyan került kapcsolatba a tűzoltókkal?*

IM. – Zakar Ferenc, az utcai versenyzetető, aki abban az időben a sportolás szervezője volt (a „Zakar” utcában), keltette fel érdeklődésem a sport, a mozgás és a versenyek iránt. Első osztályos koromtól bekapcsolódtam, s élveztem, hogy futásban és távolugrásban kevés legyőzőm akadt. 16 évesen már az önkéntesek munkájára is figyelmes lettem s felkészüléseikbe bekapcsolódtam. Akkor Rórik Alajos volt a parancsnok, akit később Rügyesi Lajos néven ismerhettünk, névváltoztatása miatt.

Amikor Rügyesi Lajos bácsi elköltözött, én lettem a tűzoltóparancsnok, talán 25-26 éves lehettem.

Én mindig tiszteltem, szerettem az idősebbeket, támogatóim voltak. Ebből a tűzoltó-generációból Ivanics Józsi bácsi, Hovonyecz Béla bácsi a fodrász, akiket nagy tiszteletben tartottunk. Laszák Mihály bácsi, aki évtizedekkel korábban volt vezetője, nem alapítója – mert még ötöle is korábban alakult a Rákóczi-falvi Önkéntes Tűzoltóegyesület, csak Laszák Mihály bácsi, aki egyébként szíjgyártó volt, tovább segítette életben maradni az egyesületet. Ő vitte tovább és felélénkítette a csapatot.

Mi, abban az időben, közel 30 éven keresztül tisztelettel és szeretettel gondoltunk a korábbi alapítókra.

Szeretném kiemelni, hogy nagyon sokat segített az egyesületnek az ifjúság beépülésében az iskola igazgatója, különösen Tóth Mária igazgatóhelyettes, mert engedték a kiváló végzettségű fiatalokat, az akkori úttörőket, hogy részt vegyenek a tűzoltók munkájában. Nemcsak a fiúkat, hanem a lányokat is. Volt tehát úttörő fiú, és úttörő lány csapat.

Csak egy-néhányat emelnék ki a sok közül, Csák Edit (Hajasné), Komáromi Margit (Ivanicsné), Fábíán Ági (Tóthné), meg Fábíán Margit (Márkus Menyhértné).

Vagy a fiúcsapatból, akik úttörőként kezdték, de később felnőtt csapatként tevékenykedtek:

Szokolai Sanyi, Bagi Laci, Tóth Misi, vagy Rékási Tibi, Rékási Laci, Orovecz Miklós, B Tóth Laci, Erdei Józsi, Erdei Béla, Bollók Rudi, aki katonaként halt meg egy lövészet alkalmával, s itt nagyot sóhajtottam, mert Radics Laci, aki nemrég tragikusan halt meg, is csapatunk tagja volt.

Ki szeretném még említeni, hogy többször is igazán jó teljesítményt ért el Rákóczi-falva, a járési versenyeket sorra megnyertük, s volt, amikor 5 csapattal vettünk részt a versenyen, mind az 5 első lett!

A megyei versenyen egy csapatunk első lett, volt, amikor 2., 3., helyezést értek el, s volt, amikor országos versenyen bronzérmes lett a férfi felnőtt csapatunk. És mindezt ezekkel

a fiúkkal, meg a többlől való kiválogatott fiúkkal, hogy most itt nevetek soroltam föl, az csak egy része annak, akik közül ki lettek a legjobbak választva.

Tavasszal elkezdtük, az akkori Tanácsház (a mostani Önkormányzat) melletti Kossuth utcán, ott volt a gyakorlat egészen a versenyek befejezéséig.

Annyi nézőnk volt a felkészülés időszakában is, hogy már az is öröm volt: mennyien kíváncsiak arra, hogy akár a felnőttek, akár a fiatalok hogyan dolgoznak, tevékenykednek. Ez évről évre így ment, minden tavasszal, május közepéig, míg le nem zárultak a versenyek. A testületünknek 40-50-60 tagja is volt, és túl azon, hogy készültünk a versenyekre, majd minden hónapban egyszer volt tűzoltóbál. Akkor különböző kis műsoros estéket rendeztünk. Még a Vörös Csillag Ruhaiipari Szövetkezettől is kijöttek szerepelni, segíteni nekünk. Volt egy négy fős magyartáncos csapat, ahol a nejem is táncolt, ők még Törökszentmiklóson is részt vettek magyartánc versenyen.

Nemcsak önkéntes tűzoltó voltam, szakmailag is tettem azért, hogy elismerjék tevékenységemet. Ennek következtében BM Tűzoltó Tagozatának Akadémiáját is elvégeztem 1970-ben, erről tanúskodik egy zenélő ezüst díszdoboz – dicséretes eredménnyel.

Nekem, mint a faluban születettnek, minden igyekeztem az volt, hogy minél többet tessek Rákóczi-falváért. Ezt bizonyítja az is, hogy több mint 25 éven keresztül tanácsstag voltam. Ebből kb. 20 évig tanács végrehajtó bizottsági tag is.

Szerettem, szeretem Rákóczi-falvát és mindig azon voltam, hogy minél szebb legyen s minél több tevékenység megvalósuljon. Nagyon sajnálom máig is, hogy a volt Novothni-kert helyén, az ÁFESZ bolt utca melletti területen nem valósult meg a pihenő, igazi park terület játszótérrel.

Még egy dolgot említek: részese voltam annak a végrehajtó bizottsági döntésnek, hogy ne csak a központban legyen artézi kút, hanem be legyen vezetve az iskolába és az óvodába és ki legyen vezetve a Nagykozsma sarokra, így ott

CIVILEK

is artézi víz folyhatott a csapból.

KG. – *Beszélgetésünk közben végignéztam a kötegni oklevelet, kitüntetéseket, elismeréseket, amelyet szerteágazó tevékenységéért kapott Mihály bácsi. Ezek közül néhányat emelnék ki. 1971-ben az Építőipar Kiváló Dolgozója kitüntetést, 1972-ben az Önkéntes Tűzoltó Szolgálati Érem 20 éves fokozatának tulajdonosa lett, 1973-ban Tűzrendészeti Érem arany fokozatát, majd 10 év múlva- 1983-ban az Önkéntes Tűzoltó Szolgálati Érem Bronzkoszorús Kitüntetést is megkapta. Átvehette a Szövetkezeti Ipar kiváló dolgozója címet és még sorolhatnám.*

IM. – Alapítója voltam a Takarékszövetkezetnek, meg a Földműves Szövetkezetnek is. De a társadalmi munkát is segítettem ott, ahol csak tudtam.

Legalább 30 éve, hogy Rákóczifalván megkaptam a PRO-URBE díjat.

Az eredményhez kellett a jó munkatársak is, hiszen egyedül nem lehetett volna mindezt elérni.

A TSZ-szel is jó kapcsolatban voltunk, egy-egy verseny után közösen főztük a gulyást, a pörköltet – kaptuk a hozzávalót.

Az egyesület egy alkalommal tűzijátékot is rendezett a templom előtt lévő parkban. Akkoriban minden rendezvényen ott volt egy tűzoltó. Tehát a község lakosságában azt élte,

hogy a tűzvédelem fontos.

Csodálatos évek voltak, ahogy így visszagondolok rá.

KG. – *Meddig volt vezetője az egyesületnek?*

IM. – Az előbb említettem már, hogy mennyiféle területen tevékenykedtem. A Szolnok Városi Pártbizottság akkori döntése alapján nem lehetett ennyi társadalmi feladatot föl-vállalni. Akkor én a KISZÖV-nél, a pártalapszervezet titkára is voltam és csak azokat a társadalmi funkciókat tarthattam meg, amelyek a munkámmal összefüggtek, a többiről, – mint népi ellenőr vagy a szövetkezetekben való tevékenység – le kellett mondani, de a legfájdalmasabb az volt, hogy az önkéntes tűzoltó-parancsnoki teendőket sem láthattam el tovább. 35 év után 1986-ban kellett ezt megtennem. Ekkor lett utódom Házi Imre. Jó lenne, az akkori dokumentumokat, iratanyagokat rendszerezni, átnézni, nem tudom ki őrzi most, hol lehetnek. Ezekből a dokumentumokból minden tevékenységünk követhető lenne.

KG. – *Mikor ment nyugdíjba?*

IM. – 1993 óta vagyok nyugdíjas.

KG. – *Miért és mikor költözött be Szolnokra?*

IM. – Hosszú ideig minden nap bejártam Szolnokra, de a Szolnok-ÉPSZÖV elnöki megbízatást nem lehetett úgy végezni, ezért választottam a beköltözést. A lányom viszont családjával itt lakik a faluban, s ugyanilyen temperamentuma van, büszke is vagyok rá, jelenleg képviselőtestületi taggá választották. Ő is sokat dolgozik a közösségért. Gyakran járunk ki hozzájuk, így követhetjük a faluban történő eseményeket.

Örülök annak, hogy újjá szerveződött az Önkéntes Tűzoltóegyesület. Azt viszont - nem is tudom, hogyan fogalmazzam meg – sajnálom, hogy nem is szóltak: alakul, nem jönne el?

Szeretném, ha azok, akik szerették és tisztelték a tűzoltóságot, támogatnák és csatlakoznának is tevékenységeikkel, ötleteikkel az egyesülethez.

Köszönöm, hogy mesélt erről a szép, sikeres időszakról. Jó egészséget, szeretetteljes éveket kívánok!

K.G.

CIVILEK

Élménybeszámoló

Túrajáró csapatunk első ízben vett célba határon túli területet. Október 13-án indultunk, és három napot töltöttünk Kárpátalján.

A hetvenes évek végéig a nagy Szovjetunió területén külföldi rendszámú személygépkocsi nem közlekedhetett. Ma már ilyen korlátozás nincs, bár nem sok külföldi rendszámú gépjárművet láttunk. Az okokat kereshetjük a határon tapasztalt érthetetlenül hosszú várakozásban, csomagjaink átvizsgálásában, az országon belül is meglévő katonai útellenőrök jelenlétében, melyek szöges ellentétei az EU-ban tapasztalható zöldhatárnak. Továbbá az utak hihetetlenül rossz állapotában, a számunkra ma már természetessé vált

Akkor mindennaposak voltak a víz, az áram kikapcsolások, melyek általában mindig este történtek, amikor a család együtt volt. Házigazdánk szerint nem tudtak a sötétben mást csinálni, lefeküdtek, majd este 10 óra körül, amikor újra volt áram a gyerekek hozzáfoghattak az elmaradt lecke megírásához, tanulásához.

Igaz egy országhatár köztünk van, de magyarságukat megtartva otthon is saját nyelvükön beszélnek, és a gyerekek is magyar nyelvű iskolába járnak. A televízióban a magyar csatornákat nézik, és a magyar rádiót hallgatják. A hivatalos nyelv az ukrán, melyet legtöbbször nem beszél, mert csak oroszul tudnak, így hivatalos ügyek intézésekor „kéz-

életkörülmények részleges hiányában. Utazásunk egy időutazásnak is megfelelt, mintha visszatértünk volna az időben 50-60 évet. Gyermekünk csodálkozva szemlélődtek, többször megkérdezve, hogy a ti gyermekkorotokban ilyen volt az élet? Nem, a mi gyermekkorunkban már ettől jobb volt, talán a szüleinknek lehetett ilyen. Ott az emberek más életritmusban élnek, mintha az idő is lassabban telne, a technikai haladás eszközei lassan hódítanak teret. A szegénység szívszorítóan látható, nemcsak a sok kéregető, koldus személyében, de bármerre néztünk. A köztereken a világítás kb. 80 %-ban nincs kiépítve, így éjszaka sötétség borul az utcákra. A földutak szinte járhatatlanok a hatalmas kátyúktól, bukkanóktól. A makadám kövekkel, vagy aszfalttal borított főutakon is rossz a közlekedés. Buszunk sok helyen 30-40 km/óra sebességgel tudott haladni hosszú távon keresztül.

Az első éjszakát a Beregszász melletti településen családoknál töltöttük, akik a falusi turizmus keretében szobákat kiadják. Olyan meleg szeretettel fogadtak bennünket, amelyre nagyon sokáig fogunk visszaemlékezni. Éjszakába nyúlóan beszélgettünk a fenséges vacsora elköltése után. Szomorúan hallgattuk nehéz, sokszor kilátástalannak tűnő sorsukat. Megütközéseinkre elmondták, hogy a mostani helyzet az 5-10 évvel korábbihoz képest sokkal kielégítőbb.

„Zel-lábbal” mutogatva orosz-magyar-ukrán keverék nyelvet használva próbálják magukat megértetni. A gyerekeknek a magyar nyelvű iskolákban is kötelező az ukrán nyelv tanulása. A tankönyvellátás nagyon rossz. Vannak tantárgyak, melyekből nincs könyv, ezért a tanárnak, diáknak igen nehéz ezek megfelelő elsajátítása. Nagy probléma az egymásra épülő fejlesztés, képzés hiányossága (óvoda, iskola, szakközépiskola, felsőoktatás). Alig van magyar nyelvű közép és felsőoktatási intézmény, így a továbbtanulási lehetőség korlátozott. A gyerekek vagy ukrán középiskolába járnak – ami az ukrán nyelv hiányossága miatt rendkívül nehéz- vagy aki meg tudja oldani, Magyarországon taníttatja tovább. Ez a lehetőség azért korlátozott, mert a tananyag itthon és náluk nem biztos, hogy szinkronban van. Vendéglátónk elmondta, hogy sok gyerek még nem találkozott a számítógéppel sem. A falu általános iskolájába most tudtak beszerezni két számítógépet, amit több száz gyerek használ.

Másnap a beregszászi városnézés és a Rákóczi emléktábla megkoszorúzása után elindultunk Rahóba. Útközben Huszt váránál álltunk meg. A 20 perces meredek hegyi kaptató megtétele után, felérve a romhoz vegyes érzések és gondolatok kavargtak bennünk. E dicső vár a XII. századtól a magyar történelem híres helyszíne, Kölcsey által a magyar

CIVILEK

Élménybeszámoló

irodalomban is megörökített – ezt a verset a várban a Magyarok Világszövetsége által felállított 10 méter magas kereszt alatt szavalt el egyik társunk-. Az itt-ott megmaradt várromot ellepi a gaz, benőtték a bokrok, fák, a terjengő szagok nem a civilizációt idézik. Itt szembesültünk először élesen azzal a ténnyel, hogy ezen a nem magyar földön, az ottaniak számára idegen nép történelmi kegyei mennyire nem fontosak, értékesek. A vár hősiesen dacol az idő koptató erejével, és segélykiáltását nem hallja senki.

Rahótól 10 kilométerre található Európa geodéziai közepe. Ez egy állandó, pontos és örök hely, melyet még 1887-ben állapítottak meg egy különleges hosszúsági és szélességi mérőműszerrel.

Amint közeledtünk a Kárpátokhoz, egyre magasabbra

törő hegycsúcsokban gyönyörködhattunk. Az országút a Tisza völgyében kanyarog. A folyó hol közvetlenül mellettünk fut, ilyenkor hallható a víz hangos csobogása, hol pedig alattunk, a szédítő mélységben hömpölyög tova. Felkerestük a Tisza kezdő pontját. A folyó onnan kel életre, ahol a Fekete és a Fehér Tisza összeölelkezik, és a két folyamból jön létre egy folyó, a Tisza. A Tiszát Kárpátalján több, mint kilencezer csermely, patak és kisebb folyó táplálja. A folyó kanyarogva szeli át a településeket. A két partot számtalan függőhíd köti össze. Csoportunk is átkelt egyen. Ki bátran, ki kevésbé, de mindannyian átjutottunk az imbolygó függőhídon.

A második éjjel az ellátás megszervezését a Falvak Kultúrájáért Alapítványon keresztül oldottuk meg. Nick Ferenc, az alapítvány elnöke volt az idegenvezetőnk, aki a területet kiválóan ismeri.

A harmadik napon várt bennünket a legfontosabb úti cél, Verecke. A Latorca Munkács fölött egy keskeny kapun töri át a vulkáni hegysort, és ér ki az Alföldre. Ebben a völgyben húzódik meg a híres vereckei út. Őseink számára ezek a hegyek jelentették a nagy népvándorlások korának befejezését, Árpád népének honfoglalását.

„A történelmi pátosz hangulatából egy vigasztalan ké-

pet nyújtó térség zökkent vissza az elkeserítő valóságba: a szovjet időből itt maradt, lepusztult emlékmű, közepén egy ormótlan kötömbbel, egy befejezetlen motel, egy hegyi pásztor-szobor, egy félig kész buszmegálló és egy újabban emelt, kereszttel ékesített emlékjel enyhén szólva is lehangoló látvány.” Írja Kovács Sándor Verecke című könyvében, bemutatva a vereckei szobor környezetét.

A magyarok számára ez a hely a kezdet. Itt minden magyar szíve kicsit gyorsabban ver, tisztelegve az ősök előtt, emlékezve a vérzivataros századainkra. Ezt a belülről jövő, feltörő érzést könnyeinkkel küszködve próbáltuk meg átélni, és egy életre szívünkbe zárnunk. A közösen elénekelt honfoglalás dal, a magyar és a székely himnusz ott fenn, 841 méter magasan a képzelet szárnyán visszarepített minket 1100 évet. Léleekben megerősödve, megújult hittel jöttünk el, örök emléket hozva a szívünkben.

A honfoglalás 1000 éves évfordulójának tiszteletére egy 4 méter magas obeliszk alakú emlékhatárkövet avattak fel, melyre a következő szöveget vésték:

*Honfi, e bérczormon
szíved hevesebb dobogása
Jelzi, hogy ősi hazád
drága határa ez itt.
Itt hangzott egykor
riadó, csatakürtje Lehelnek:
Nagy Rákóczink itt
hullatta búcsúkönyűt
Szent kegyelet tüze gyul
itt minden csipkebokorban;
Oldozd meg saruid:
szenthely ez itt a hol állsz!*

Az emlékoszlopot számtalan atrocitás érte. Az első világháború után, amikor a területet elszakították hazánktól, az új cseh hatalom a feliratokat leverette. Az összetört bronztábla darabjait egy magyar ember a ruhái közé elrejtve menekítette ki. 1939-ben, amikor Magyarországhoz egy rövid időre visszacsatolták ezt a területet, az emlékoszlopra visszahelyezték a táblát. 1944-ben a szovjet csapatok előrenyomulásakor a táblát egy magyar honvédszázados leszerelte, és az ország belsejébe, egy biztonságos helyre menekítette. Ez azóta sem került elő. A tábla nélküli obeliszk egy részét a mélybe döntötték, másik részét ellopták, és új emlékművet készítettek belőle.

A millicentenáriumi év közeledtével a Magyarok Világszövetsége pályázatot írt ki a Vereckei-hágón a honfoglaló elődök tiszteletére elkészítendő emlékmű létesítésére. Első gondolatként a régi obeliszk újjáépítését tervezték, de a

Folytatás a 23. oldalon

KÖNYVTÁR

Könyvtári hét Rákóczifalván

2006. október 2.-7. között a Rákóczifalvi Nagyközségi Könyvtár is csatlakozott az "Összefogás a könyvtárakért" országos rendezvényhez.

Ellátogattak hozzánk az első osztályos tanulók, akik megismerkedhettek a könyvtárral, a könyvek birodalmába.

"Az erdő és az ember" című előadást hallgathatták meg Dósa Gyula erdőpedagógus tolmácsolásában a 6. osztályos tanulók.

Könyvtári óra keretében az 5. osztályos gyermekek megismerkedhettek a könyvek világával.

Az óvodások Ibolya csoportja elkészíthette mesehallgatás után a Bölcs Bagoly figurát, a RIIP-esek pedig egy kötetlen beszélgetésen, valamint ingyenes internet használaton vehettek részt.

Vendég volt a háznál az Együtt-Egymásért Rákóczi Klub, akik nagy örömmel fogadták el meghívásunkat.

Rendezvényünk zárásaképpen a gyermekek átvehették megérdemelt könyvjutalmukat a helyesen megfejtett mesetoló kitöltéséért, valamint a fejtörő elkészítéséért.

Egész héten új könyvek vásárlásának lehetőségével is vártuk a hozzánk látogatókat.

Ezen a héten olvasóink a kölcsönzési idő lejártá után is, késedelmi díj befizetése nélkül visszahozhatták a kikölcsönzött könyveket.

Ez úton is köszönjük mindazok támogatását, akik valamilyen formában hozzájárultak a rendezvény sikeres lebonyolításához.

Tóth Istvánné

Együtt-Egymásért Rákóczifalvi klub

Elsőosztályosok a könyvtárban

Dósa Gyula erdőpedagógus előadása

Üvegfestés

KÖNYVTÁR

Ibolya csoport

Óvodások meseshallgatás közben

A könyv világa, könyvtári óra

RIIP-esek

Mese-toto, tudáspróba

Kölcsönzési idő:

Hétfő: -----	14-18
Kedd: 10-12	14-18
Szerda: 10-12	14-18
Csüt.: 10-12	14-18
Péntek: -----	14-18
Szombat: 9-12	

A könyvtár elérhetősége:
Tel./fax: 56/441-025
E-mail: K7609@koznet.hu

SZOKÁSOK

Halloween

Hazánkat elontották az amerikai tradíciók. Egyesek ágálnak holmi kereskedelmi célokra utalva, mások boldogan fogadják az újabb napot, amikor ünnepelni lehet. A főleg a fiatalok körében divó Halloween azonban más: a Halottak napját cseréli fel, vagy talán egészíti ki. A Halloween valójában a gyerekek ünnepe: csokit lehet gyűjteni, izgi szellem vonat túrákat tenni és felcseperedvén farsangszerű, sejtelmes hangulatú bulikon, parádékon részt venni.

Amerika a világ összes kultúrájának olvasztótégelye. Az, hogy rengeteg nemzetből áll ez a nép, azt is jelenti, hogy ünnepeik a legkülönbözőbb hagyományokat ötvözik egyetlen amerikai tradícióvá. A Halloween talán erre a legjobb példa gazdag "keverékörökségével".

A "Halloween" szó a katolikus egyháznak köszönhető: a mindenszentek (elő)estéje (All Hallows' Evening) angol kifejezésének az összevonása. November elseje, mindenszentek napja a szentek dicsőségét hirdető katolikus ünnep, mely elnevezés hivatalosan a XVI. század elejétől ismert.

Halloween az egyik legrégebbi ünnep, eredete évszázadokra vezethető vissza. Mai formája az évszázadok során több kultúra (a római Pomona-nap és a Feralia ünnep, a kelta Samhain fesztivál és a keresztény mindenszentek napja) hagyományainak keveredésével alakult ki.

Évszázadokkal ezelőtt a kelta újévet november 1-én ünnepelték egy nagy fesztivállal, mely a nap-szezon végét, a sötétség és hideg kezdetét jelezte. A kelta hagyomány szerint a napisten Samhain, a halál és sötétség istenének fogságába került ilyenkor. Az újév előestéjén, október 31-én, a hiedelem úgy tartotta, Samhain összehívta a halottakat. A halottak különböző formában jelentek meg: a rossz lelkek, állatok figuráit öltötték fel, főként macskáét. Október 31-én, miután a termést betakarították és a hosszú, hideg télre elraktározták, megkezdődött az ünnepség. A kelta papok a hegytetőn, a szent tölgyfák alatt gyülekeztek, új tüzeket gyújtottak, termény és állat áldozatokat mutattak be, és tűz körüli táncuk jelezte a nap-szezon végét és a sötétség kezdetét. Amikor eljött a reggel, a papok minden családnak paraszt adtak, hogy új tüzeket gyújthassanak. Ezek a tüzek tartják melegen az otthonokat és űzik ki a gonosz szellemeket. November elsején az emberek állatbőrökből és állatfejből készült kosztümökbe öltöztek, és a napisten, Samhain tiszteletére 3 napos fesztivált tartottak. Ez a fesztivál volt az első Halloween.

Az első században a rómaiak elfoglalták Angliát. Sok hagyományt hoztak magukkal, melyek egyike a Pomona-nap volt, ami a gyümölcsök és kertek istennőjének ünnepe, és november 1-je körül tartották. A következő évszázadok folyamán a kelta Samhain fesztivál és a római Pomona-nap hagyományainak keveredésével jött létre az első őszi ünnep.

A következő behatás a kereszténység terjedésével érkezett: III. (Szent) Gergely pápa (731-741) a VIII. században elrendelte a pogány szokások elleni küzdelemben, hogy mindenszentek

napja pontosan Samhain napjára essen. A megelőző nap, tehát október 31-e - főleg a középkorban - arról volt ismert, hogy boszorkányok és varázslók akkor végezték üzelmeiket. Később az egyház november 2-át is szent nappá, a halottak napjává nyilvánította. Tűzgyújtással, felvonulással ünnepelték, az emberek beöltöztek szenteknek, angyaloknak és ördögöknek. A középkorban az egyház azzal támadta a Halloween, hogy az ünneplők a sátánt szolgálják, esténként pedig boszorkányszombatot tartanak. A kereszténység terjedése azonban nem feledtette a régi hagyományokat sem, folytatták a Samhain és Pomona napok ünneplését is, így az évek során mindezen szokások összevegyültek.

Az Amerikába irányuló tömeges kivándorlás 1840 körül hozta létre a Halloween ünnepet. Ekkor az írországi burgonyainség következtében ezrek vándoroltak ki az óceánon túlra és magukkal vitték szokásaikat az Újvilágba. Napjainkra a Mindenszentek megelőző nap eredeti jelentősége alapján megváltozott és főleg gyermekek kapnak előszeretettel az alkalmon, hogy élénk képzelet alkotta ruhákat öltsenek, kivájt tőkökből lámpásokat készítsenek ("jack-o-lantern"), s rémisztőnek tűnő fenyegetésekkel házról-házra vándorolva gyümölcsöket és édességeket zsaroljanak ki az ott lakóktól ("trick-o-treating").

A tőklámpást is az ír folklórnak köszönhetjük. Amint a mese mondja, egy Jack nevű ember (aki csaló volt és hírhedt volt iszákosságáról is) felcsalta a Sátánt egy fára, amibe aztán Jack belefárgatta a kereszt jelét, így a Sátán csapdába esett: nem tudott lemászni. Megegyeztek, hogy ha Jack leengedi, soha többé nem kísérti meg. Így is lett. Miután Jack meghalt, nem engedték be a Mennybe bűnei miatt, de a Pokolba sem nyert bebocsátást imént említett tréfája miatt. Kapott viszont az ördögtől egy darab paraszt, hogy azzal világítson a sötétben. Ezt a paraszt Jack belehelyezte egy kifárgott marharépába, hogy tovább tartson.

Mikor az írek kivándoroltak Amerikába, marharépa helyett tőkből kezdték kivájni lámpásaikat, azon egyszerű oknál fogva, hogy abból több volt

Magyarországon a mindenszentek és halottak napja (november elseje és másodika) a halottakra való emlékezés ünnepe. Az ünnep előestéjén a szentbeszéd közben megkondulnak a harangok, a hozzátartozók a kegyelet virágait tűzik az elhunytak sírjára. Másnap, halottak napján van az ünnepélyes szentmise. Mindenszentek napján a holtak lelki üdvéért gyertyát gyújtanak a sírokon. A néphagyományban mindkét napot számos hiedelem övezi. A néphit szerint ilyenkor hazalátogatnak a halottak, ezért régen számukra is megterítették. Kenyeret, sőt, vizet tettek az asztalra. Egyes vidékeken a temetőbe vitték ki az ételt, s a sírokra helyeztek belőle, a maradékot pedig a koldusoknak adták. Szeged környékén "mindönszentek kalácsa", "kóduskalács" néven üres kalácsot ajándékoztak a szegényeknek. (A kelták úgy tartották, Samhain estéjén a tündérek koldusnak álcázták magukat, és házról házra jártak koldulni. Akik adtak nekik ételmet, azokat megjutalmazták, akik becsapták az ajtót, számíthattak

SZOKÁSOK

némi kellemetlen meglepetésre.) Sokfelé úgy tartották, hogy a mindenszentek és halottak napja közti éjszakán a holtak miséznek a templomban, és amíg a harang szól, hazalátogatnak szétnézni. Ezért minden helyiségben lámpát gyújtottak, hogy az elhunytak eligazodjanak a házban. Erre a hétre munkatiltalom is vonatkozott. Nem volt szabad mosni, vasalni, meszelni, a földeken dolgozni, mert mindez bajt hozhat a ház népére. E hiedelmek ma már kiveszőben vannak, de mindkét nap, várososon és falun egyaránt a halottakra való emlékezés ünnepe.

Kis hazánkban egyelőre csak az október 31-ei Halloween partyk dívnak. De ne feledjük másnap meglátogatni saját halottainkat sem!

Mondi

Élménybeszámoló folytatása

pályázatot már egy új emlékműre írták ki. A díjnyertes pályamű a hetes számjegy misztikumára épül. A monumentális emlékmű komplexum területét a történelmi Magyarország kontúrja szerint, lapos kövekből kirakott utacska határolja. A Trianonban feldarabolt ország ma 7 országgal határos. A 7 méter széles, 7 méter magas 7 monolit tömbből álló központi rész legfontosabb motívuma az életfa-istenfa motívum. A szimmetrikusan elhelyezkedő hat alsó tömb ferde, négyoldalú hasáb alakú, egymásra elcsúsztatva épülnek, és külsőleg semmilyen motívumot nem tartalmaznak. Csupán a legfelső, kunsüveg alakú tömböt díszíti a rakamazi turulmadár gránitba vésett másolata. Felülről a hat alsó tömb úgy hat, mint a turul kiterjesztett szárnya, a kunsüveg alakú felső pedig a törzse. A belső üres tér egy nőalakot formáz, Emesét, a Földanyát. A közepén lévő oltárkö a vérszerződés kelyhe, ebből fakad a nemzet. Ukrajnában ekkor földet nem lehetett eladni, ezért a Kárpátaljai Magyar Kulturális Szövetség –akik a megbízást kapták az emlékmű felépítésére- a területileg illetékes közigazgatási hivataltól örökre bérbe vették azt a földterületet, ahová az emlékművet kívánták felállítani. Az építési engedély beszerzése pusztán formalitásnak tűnt, annak látszólag semmilyen akadályja nem volt. Az építkezést nem csak az engedély hiánya lassította, de a környékbeli ellenérzések sajtókampányt indítottak az emlékmű és a kárpátaljai magyarság ellen. Érveik mondva csináltak voltak: szerintük 1939-ben, amikor Magyarország visszavette Kárpátalját a helyi, ukrán katonákat a magyar honvédek kivégezték. A tény azonban az, hogy a katonákat nem kivégezték, hanem kitoloncolták, és átadták a lengyel hatóságoknak.

A magyarság ellen intézett egyre elmérgesedő támadások késleltették az építkezést. Szélsőséges ukrán körök azzal fenyegetőztek, amennyiben az emlékmű megépül, azt egy héten belül felrobbantják. Ezzel párhuzamosan megérkezett a megyei hatóság határozata, amelyben az engedély nélküli építést leállította. A félbemaradt emlékművet az eltervezett időpontban mégis fel kívánták avatni. Ezt az ünnepséget azonban megakadályozták, és az összesereglett galíciai ukrá-

nok a félkész művet meggyalázták, szétverték, összefirkálták, mint ahogyan azt azóta többször is megtették, legutóbb 2005. augusztus 20-án. „A vereckei torzó így, a maga megtépzott valóságában talán még mélyebb érzelmeket vált ki minden, a nemzetünk szakadt sorsáért aggódó magyar emberből. Talán nem is szabad már befejezni, mivel ilyen állapotában fejezi ki legjobban az egész magyarság jelenlegi helyzetét.” Írja a fent említett könyvében Kovács Sándor.

A hágó után hazafelé vettük utunkat. Munkácson még egy órára megálltunk. A várban örömmel pillantottuk meg a Rákóczi-falva által adományozott márványtáblát, amely Petőfi Sándorra emlékezik. Tiszteletünk jeléül elhelyeztük koszorúnkat.

A rövid három nap gyorsan eltelt, de az élmények, amelyeket magunkkal, magunkban hazahoztunk egy életre szólóak lesznek. Mindenkinek nagyon ajánlom, legalább egyszer járja be ezt a történelmi útvonalat, mert nem csak a Kárpátok, Kárpátalja gyönyörűsége tája ejti rabul, de biztosan megérinti a honfoglalás emlékét, őseink dicséretét magában rejtő hely is.

TPE

Tisztelt Rákóczi-falvai Polgárok!

**Településünkön 2006. november 11-12-én
ŐSZI LOM- ÉS LOMBTALANÍTÁSI AKCIÓT
szervezünk!**

A gyűjtés területei, időpontjai:

-november 11-én (szombaton) 08 órától 16 óráig a Rákóczi úttól északra eső területeken,

-november 12-én (vasárnap) 08 órától 16 óráig a Rákóczi úttól délre eső területeken.

Kérjük Önöket, hogy pénteken (november 10-én) délután 14 órától vasárnap (november 12-én) 08 óráig helyezték ki az elszállítandó lom- és lombhulladékot!

Felhívjuk szíves figyelmüket, hogy a lom- és lombtalanítási akció keretén belül építési törmelékot nem szállítunk el! Kérjük, hogy a növényi hulladékot (falombot, fűvet, stb) műanyag zsákban gyűjtve, a nagyobb faágakat legfeljebb 1 m-es hosszúságúakra felaprítva, összekötve helyezték ki elszállításra.

Esős, rossz idő esetén a lom- és lombtalanítási akció egy héttel később, azaz november 18-án és 19-én tartjuk meg!

**Kérem és remélem szíves együttműködésüket!
HAGYOMÁNYAINKNAK MEGFELELŐEN
ŐRIZZÜK KÖZÖSEN KÖRNYEZETÜNK TISZTASÁGÁT!**

Köszönettel:

*Tóth Lajos
polgármester*

VÉLEMÉNYILVÁNÍTÁS

Szerkesztők?!

Szerkesztőtársunk egy írásos „hiány-jegyzéket” juttatott el hozzám, amelyben leírja mik is azok a dolgok, amelyek hiányoznak a lapból, vagy amelyek hibaként felróhatóak számomunkra.

Íme:

- I. Szép Kertek az idén nem lett meghirdetve
- II. A hónap kérdése nem folytatódott
- III. A Macimúzeum még mindig nem lett bemutatva (fotókkal, ritkaságai.....stb)
- IV. A lakosok nem szerepelnek az újságban.
- V. Az augusztusi borító a 2005-ös
- VI. Turisztikai ötletek hiánya (Megbeszélni az itt élőkkel mivel lehetne jövedelemhez jutni)

Előljáróban, mint már sokszor leírtuk az újságunk létrehozása „önkéntesek” csapatmunkája, csapatgondolkodással. A csapattervezés szülte ötleteket nyilván a csapattagoknak kell megvalósítani, magyarul illik olyannal előrukkolni amit az ötletgazda képes képességével, tudásával, energiájával sajátmaga felvállalni. Vagyis adott az a szemcsés, „ritka” helyzet, hogy a megoldásokat nem kell mástól várni, a „hiányjegyzék” rossz címre érkezett, talán el sem kellett volna küldeni (a címzet helyben van).

Az írásbeli közlés azt hiszem rádöbentett, hogy igencsak körül kell nézni a házunk táján.

Az utóbbi időben hozzám csak olyan vélemények jutottak el (elsősorban olvasóktól, de szerkesztőségi tagoktól is), hogy jó a lap, színvonalas kívül-belül egyaránt. Természetesen a jót könnyű elhinni és egy kissé ettől elbizakodni.

De akkor ébredjünk fel álmainkból!

A felvetett problémák egy része komolyabb utánajárást igényel (pl. hónap kérdése), több olvasóval kell érintkezni, véleményt kérni. A kezdeti felbuzdulás – amikor elindítottuk ezt a témát – alábbhagyott, mindössze három szerkesztő-társunk vállalkozott rá. Ehhez kevesen vagyunk, s mint már fent említettem mindannyian társadalmi munkában „dolgozunk” a lap létrehozásában, de annál nagyobb lelkesedéssel, és meglehetősen kevés szabadidővel.

Ahhoz, hogy még szélesebb körben mozogjunk több aktív segítőre lenne szükségünk. Bárki, aki úgy érzi, hogy ebben részt kíván venni, jelezze elérhetőségeink egyikén és felvesszük vele a kapcsolatot.

A fentiekén kívül kérem Önöket Kedves Olvasók, hogy juttassák el véleményüket (lehetőleg névvel) a Rákóczi Lapról és így segítsék munkánkat! (Az első 3 vélemény formálót kisebb ajándéktárggyal jutalmazzuk!)

Pappné Benson Mária
felelős szerkesztő

(augusztusi borító saját fotó, akkor és oda használom illusztrációként, hangulaterősítőként, /míg birom a bizalmat és jó ízlést nem sértek/ ahová akarom! Papp Imre)

Elkészült a Dózsa György utca is, mely átadásra került nem rég. Valóban ráfért erre az utcára a felújítás, mert igen mostoha körülmények között lehetett rajta közlekedni, főleg esős időben.

Megkértem egy utcabeli lakót, hogy készítene egy pár sort az utca elkészültéről és mondjon véleményt.

-Nagyon örülök a kérdésnek!

Személy szerint én nagyon örültem az új útnak, de nemcsak én, mert amikor kész lett, a lakók többsége kiment az utat csodálni. Valóságos népünnepély volt, a kisgyermekesek ott sétáltatták, bicikliztették a gyermekeiket a frissen lerakott aszfalton. Majd megjelent egy pótkocsis nagy teherautó, ami a még meg sem száradt aszfalton akart megfordulni. Összefogásból jelesre vizsgázott a lakóközösség, ki-ki vérmérséklete szerint kommentálta az esetet. A teherautó vezetője is belátta, hogy erre már nem jöhet.

Ő belátta, de sokan nem. Fittyet hányva a kitett kresz tábláknak (van, amelyiket már el is lopták!). Hiába egyirányúsították az utat, 80-as tempóban száguldanak szemben a forgalommal. Egy kenyérszállító autó minden nap végigrobog szemben a megengedett iránnyal, de nem csak ő. Sokat kellene még javítani a közlekedési morálunkon is.

A Tisza útról betorkolló részénél van egy kanyar, ami nagyon rosszul sikerült. Nagyon szűk, még kerékpárral is nehezen bevehető, nemhogy autóval. Az egyirányúsítást is meggondolnám, mert szerintem (nemcsak én mondom) csak a Sallai tér betorkolásig kellene megtartani a Damjanich út felől egyirányúnak, tovább egy ilyen ↑↓ (Vigyázz, szembejövő forgalom) táblával megoldódna a probléma.

Összességében nagyon örülünk a szinte sztrádának tűnő új útnak, ami minőségi változást hozott az életünkbe, és szeretnénk minél tovább jó állapotban tartani.

Bátorfi Józsefné

Ezt a cikket megmutattam a polgármester úrnak és nagyon örült a véleménynek. Kérte, hogy nevében is köszönjük meg a cikk írójának mindenre kiterjedő figyelmét.

Jó lenne, ha hasonló észrevételek, javaslatok – netán hibák vagy dicséretetek érkeznének szerkesztőségünkbe.

Jobbágyiné

IFJUSÁG

Nyolcsadikosok figyelmébe

Újrakezdés

Ez év júniusában körülbelül 60 nyolcadikos diák ballagott el, és ment középiskolába és gimnáziumba továbbtanulni, köztük én magam is.

A nyári szünet gyorsan eltelt, igaz számos meglepetés és szép emlék maradt meg belőle. Az utolsó hetekben ocsúdтам fel arra, hogy lassan újra itt az ősz és vele az iskola. Nem tagadom izgultam, talán kicsit félttem is. Félttem, mégis kíváncsi voltam, és már vártam, hogy elkezdődjön a következő tanév.

Számos kérdés tolongott bennem ezzel kapcsolatban. Vajon milyen lesz az új osztályom és a pedagógusok? Hogyan tudok majd beilleszkedni? Mennyire lesz nehéz az újrakezdés? Ez az izgalom egyre fokozódott szeptember 1-jén, az első tanítási napon, mikor megszólalt az ismerős mégis új iskolacsengő.

Egy hónap elteltével azt mondhatom, hogy minden féltelmem teljesen alaptalan volt. Az osztálylétszámunk igen nagy, hiszen harmincheten vagyunk, de már összeszoktunk és úgy gondolom, nagyon jó kis közösség lesz belőlünk. Az oktatók is igen segítőkészek és bátran fordulhatunk hozzájuk bármilyen probléma esetén. Az újrakezdés pedig számomra nem volt nehéz, és ez a pár hét szinte észrevétlenül elröpent, szerencsére probléma nélkül.

Régi évfolyam- és osztálytársaimmal találkozva elbeszélgetünk egymás iskolájáról, és örülök, hogy ők is ugyanolyan elégedettek, mint én. 90 százalékuk tökéletesen elégedett a választott intézménnyel, és nem bánják, hogy odamentek a középfokú tudást elsajátítani. Eménykedem, hogy ez a következő 4-5 évben így is marad.

Szeretek középiskolába járni, igaz még mindig szokatlan, és nagyon hiányzik az általános iskola is, de egy új „kor” kezdődött el számunkra, valamint új fog elkezdődni a következő években ballagók számára, akiknek sikeres továbbtanulást és szép eredményeket kívánok.

Tóth Kitti

GASZTRONÓMIA

Emlékezés 1956 októberére

egy étlapot olvasgatva....

Nem titok, hogy gyűjtője és olvasója vagyok a gasztronómiai kiadványoknak. Így került a kezembe a budapesti Kárpátia Étterem 1956. október 11 – én készült étlapja. Át-olvasva nem is olyan sok változás található napjaink étlapjaihoz képest, az 50 évvel ezelőtt készült ételek ugyan olyan finomak ma, mint akkor. Csak az áraknál találunk „némi” eltérést. Erről az étlapról válogattam a mostani recepteket, én így szeretnék tisztelegni 1956 emléke előtt.

Borjúláb rántva, tartármártás, sült burgonya:

Hozzávalók: 5 db borjúláb, só, a panírozáshoz liszt, tojás, zsemlemorzsa, sütéshez olaj, vagy zsír, köretnek hasábkora vágott burgonya.

Az 5 db borjúlábat alaposan megmossuk és feltesszük főni, amikor felforrt az első levét leöntjük, majd újból feltesszük sós vízbe főni, amit alaposan felzöldségeltünk. Puhára főzzük. Levét leszűrjük, mert aszpic készítéséhez nagyon jól felhasználható. A kihűlt borjúlábakat kicsontozzuk. A szokásos módon panírozzuk és bő forró olajban ropogósra sütjük. Tálaláskor salátalevélre helyezzük, mellé rakjuk a kisütött burgonyát és citromcikkkel díszítjük. Külön edényben tartármártást adunk mellé.

Étlapi ajánlott ára 1956- ban 14.70 Ft volt.

Szalontüdő zsemlegombóccal:

Hozzávalók: 1-1 kg sertéstüdő és szív, egy fej vöröshagyma, 2-3 szem egész bors, babérlevél, zsír, 5 dkg liszt, cukor, tejföl, fokhagyma, 1 db ecetes uborka, citromhéj, pirospaprika, 3 dkg mustár, ecet, törött bors, só.

A tüdőt és a szívet megmosom, vöröshagymával, egész borssal, babérlevéllel, sóval ízesített vízben puhára főzöm, majd metéltre összevágom. A cukorral, liszttel barna rántást készítek, ehhez hozzáadom a finomra vágott vöröshagymát, babérlevelet, fokhagymát, citromhéjat, az ecetes uborkát, rövideideig együtt pirítom, majd hozzáadom a pirospaprikát. Felengedem a tüdő főzolevével és felforralom. Ezután beleteszem az összevágott tüdőt és szívet. Mustárral, sóval, borssal, citromlével készre főzöm, ecettel ízesítem. Tejfőllel meglocsolva forrón tálalom, zsemlegombócot adok mellé. Zsemlegombóc: 3 db szikkadt zsemlet kockára vágunk és megpirítjuk, ezután annyi tejjel öntjük le, amennyi ellepi. 1 óra hosszát állni hagyjuk, beleütjük a 2 tojást, sóval ízesítjük és annyi lisztet teszünk hozzá, hogy galuska keménységű tésztát kapjunk. 10 percig állni hagyjuk, majd vizes kézzel gombócokat formázunk és sós vízben kb. 5 – 10 percig főzzük. Vadas húсок mellé is kínálhatjuk.

Étlapi ajánlott ára 11.70 Ft volt.

Mindkét étel mellé kínálhatunk száraz fehér bort, és a kellemes ízeket élvezve gondolhatunk 56 hőseire és koccintathatunk is emlékükre.

Jó étvágyat kívánok :

Feketéné Zsuzsa

OLVASÓINK ÍRJÁK

Levél Mamának és Nagyapának!

Három gyermekük (Margit, István és Ágnes) és családjuk, köztük a hat unoka és hat dédunoka közül engem ért a megtiszteltetés, hogy köszöntsem szeretett Nagyszüleimet, Fábián Istvánt és kedves feleségét, Fábián Istvánné Töröcsik Margitot házassági évfordulójuk alkalmából:

Kedves Mama és Nagyapa!

Mély tisztelettel, hálával és nagy szeretettel kívánunk jó egészséget, örömet és még sok-sok együtt töltött boldog esztendőt 60. házassági évfordulójuk alkalmából!

Köszönjük a sok szeretetet, törődést, gondoskodást, amit kaptunk, a példamutató életvitelt, amit láttunk és azt a boldog, kiegyensúlyozott, meleg családi hangulatot, amelynek részesei lehettünk, lehetünk és még szeretnénk nagyon sokáig részesei lenni.

Megragadva az alkalmat – tekintettel annak idei-szerűségére – szeretnék gratulálni és sok boldogságot kívánni Margit nénémnek és Mengyi bátyjának 40. és Szüleimnek 30. házassági évfordulójuk alkalmából!

Nagyon sok szeretettel: „Kis”ági és a tág értelemben vett Fábián család apraja-nagyja

COOP ABC épült

Máté János és felesége unokáikkal – a 8 éves Dorottyával és a 3 éves Marcellal – „megörökítették” az első két lépén: az utolsó vásárlást a „jó öreg” COOP ABC előtt.

Azért, mert ugyanezen a napon 2005. január 7.-én már a bontást megkezdték.

Ez gyors munka lesz, mutatja a harmadik kép: 3. kép

Gyorsan leesett a hó és minden eltűnt: 4. kép

Még ki sem tavaszodott, mint a gomba, kinőtt a földből az elképzelés és a terv. 5. kép

A hatodik kép 2005. augusztus táján készült,

majd 2006. április 7.-én a hetedik képen már a tetőt láthattuk: 7. kép

Első vásárlásunkkor, 2006. augusztus 10.-én a nyolcadik és kilencedik fotón

Nagy örömmel és büszkeséggel vettük „birtokunkba” ezt a nagyon szép épületet és az egész házat!

Megszépítette községünket, nem kell „messzire mennie” ha „európai-szintű” vásárlásra van igényünk!

*Köszönjül!
Máté Jánosné*

ÜNNEPEINK

Advent

Valószínűleg kicsit korainak tartja Kedves Olvasó a karácsonyi ünnepkör emlegetését november közepén. Tesszük ezt azért, mert karácsonyt megelőző 4. vasárnapig már nem jelenik meg a lap, így kimaradna az ünnepnek egy kellemes momentuma írásainkból. Ezért idézünk a Tuff Produkció 2001-ben Budapesten kiadott „Boldog Karácsonyt” című könyvéből:

A karácsonyvárás a családban és lelkünk előkészítése az ünnepre az advent idején kezdődik. Elnevezése is ezt jelenti: eljövétel, az Úr érkezése (adventus Domini). A várakozás ideje az András napjához (november 30.) legközelebb eső vasárnaptól négy héten át tart, és benne foglaltatik a négy ünnepi vasárnap, bár az utolsó hét csonkán, továbbá szentek névnapjai (Borbála, Luca, Miklós), ezenkívül Ádám és Éva napja és december 24-e, amely karácsony előestéje vagy vigiliája. Karácsony után pedig István és János nevének napja következik. Érdemes megjegyeznünk: Szent István királyunkat 1000 karácsonyán vagy 1001 első napján koronázták meg.

Az advent eredete is a régmúltba, az 5-6. századba nyúlik vissza. Hogy mikortól számít az advent liturgikus időnek, az bizonytalan, azt azonban tudjuk, hogy az 5. században Perpetuus tours-i püspök böjtöt rendelt el, a 6. században pedig már adventi szakasról beszél a tours-i zsinat.

A hívek tehát böjttel, bűnbánattal, egyszersmind örömmel készültek a Megváltó születésének ünneplésére. XIV. Kelemen pápa adventkor a szerdákra és pénteki napokra böjtöt rendelt el, szombatra pedig megtartóztatást. Az 1611. évi nagyszombati zsinaton mondták ki, hogy advent első vasárnapjától vízkeresztig csak püspöki engedéllyel lehet házasságot kötni, ezért advent idején sem mulatságot, sem lakodalmat nem tartottak.

E jeles ünnepsornak is kialakultak az egyházi szokásai, és különböző hiedelmek is fűződtek hozzá: a rorate-misék (latin: rorate coeli „harmatozzatok eget!”), másképpen az aranyos vagy angyali misék szentelték meg az ünnepet. Az elnevezés a misét befejező angyali üdvözlés nyilvános elmondására utal, másrészt pedig Máriának Gábel arkangyal

által való köszöntését foglalja magában.

Erdélyben – ahol szokásainknak legarchaikusabb rétegeire bukkanunk – azt tartották, hogy a rorate-mise alatt minden ajtót, ablakot, de főképpen ólat be kellett zárni, nehogy a boszorkányok a harangozás elől behúzódhassanak a házba. Úgy vélték, hogy ezzel elhárítják a rontást. az advent kezdetét jelezte a gyermekek kántálása, karácsonyi köszöntése, s ez időben indultak el és jártak házról házra a betlehemesek is. A karácsonyi köszöntés elterjedtségéről a 18. században Bod Péter is megemlékezik. Régi forrásaink ezen kívül az ostyahordás szokásáról is hírt adnak, amelynek egyik mozzanata, hogy ilyenkor pénzt gyűjtöttek. Az ostyahordásért begyűlt pénz a tanítókat illette. Később ezt hatóságilag betiltották, ennek ellenére egyes vidékeken a 20. században is hallunk róla.

Az ünnepi készülődéshez hozzátartozik, hogy adventi koszorúval díszítjük fel otthonunkat. Az örökzöld növényekből készülő adventi koszorú hagyománya is a régmúlt időkből származik, s a téli napforduló szokáscelekvéseivel van kapcsolatban: az emberek a zöld növényeknek új életet adó, óvó, az ártó szellemeket távol tartó s a túlélést biztosító erejében hittek. az örökzöldekből font koszorú – a kör a karika – az örökkévalóságot is szimbolizálta számunkra.

Ennek a szép szokásnak az első nyomait a kutatók a Keleti-tenger partvidékén találták meg, a hol a fűzfavesszőből font koszorút örökzöldekkel kötötték körül, és házuk ajtajára akasztották. Újabb kori elterjedése azonban nem túl régi, a 19. századból, német földről vannak rá emlékeink: 1860-ban Johann Wichern hamburgi lelkész fenyőből font hatalmas koszorút függesztett fel otthonában, amelyen 24 gyertya égett. Az adventi koszorúval később az asztalt, az ajtót is díszítették, idővel azonban már csak négy gyertyát tűztek rá, amelyek a négy adventi vasárnapon az életet adó fényt és melegséget jelképezték. Azóta is négy gyertyát gyújtunk, minden adventi vasárnapon egyet, és az önvizsgáló magunkba fordulás s a bűnbánat színével, a violaszínnel díszítjük az örökzöld koszorút. Mindazonáltal az adventi koszorú nem liturgikus jelkép, ünnepre készülődés hagyományainak a sorában van a helye.

KÁBELTELEVÍZIÓ

A 2000-ben alapított és kizárólag magyar tulajdonban lévő PR-TELECOM Zrt. jelenleg Magyarország öt földrajzilag elkülönült térségében, több mint 45 településen rendelkezik távközlési hálózattal, melyek jelentős részén internet- és telefon szolgáltatást is nyújt.

Kábeltelevízió:

Társaságunk célja Rákóczi-falva nagyközség területén egy modern telekommunikációs hálózat létrehozása, üzemeltetése, illetve a kor követelményeinek szem előtt tartása mellett megfelelő kapcsolat biztosítása a külvilág felé. A felhasználók számára kínált magas színvonalú szolgáltatásainkat saját optikai összeköttetés fogja biztosítani a Jászalsószentgyörgyön telepített fejállomásunkról. Innen 85 csatornát juttatunk majd el leendő előfizetőink felé, megteremtve azt a lehetőséget, hogy a társaságunk által kínált programcsomagok közül mindenki a számára legmegfelelőbbet választhassa ki. Jelenleg 7 programcsomagunkat 32 variációban, 2160 Ft-tól 9460 Ft-ig terjedő havi előfizetési díjakon kínáljuk. Különböző csomagjainkat úgy állítottuk össze, hogy családja minden tagja kiválaszthassa az érdeklődésének és igényeinek leginkább megfelelő műsorokat. Az emelt szintű szolgáltatásainkat igénybe vevő előfizetőink minél magasabb színvonalú kiszolgálása érdekében digitális minőségben juttatjuk el extra műsorainkat. A digitális műsorterjesztés az analóg televíziózáshoz képest jobb kép- és hangminőséget, nagyobb csatornaválasztékot és újfajta, interaktív szolgáltatási lehetőségeket kínál.

Internet:

Az internet napról-napra egyre fontosabb szerepet játszik életünkben. Ma már nemcsak szórakozás, de fontos munkaeszköz is. A hálózatépítés eredményeként fix, alacsony havidíj ellenében tesszük elérhetővé a szélessávú internetet a helyi lakosok számára, időkorlát és telefondíj nélkül. Három szóban jellemezhetjük a legrövidebben internet szolgáltatásunkat: kényelmes, gyors és kalkulálható. A felhasználók számára kínált sáv szélesség igen magas, 512-2048 kbps között mozog, amelyet folyamatosan kívánunk bővíteni. Három, különféle szolgáltatási csomagban mindenki megtalálja a számára legjobb megoldást.

Telefon:

2006. júniustól már IP vezetékes telefon szolgáltatásunkat is kínáljuk, mely csupán technológiájában tér el az eddig megszokott kapcsolt vonali szolgáltatásoktól. A vezetékes IP telefon szolgáltatás mára hazánkban egyre szélesebb körben elterjedő hangátviteli technológiává nőtte ki magát. A szolgáltatás bevezetésével a felhasználóknak többek között kedvezményes helyi telefonálási lehetőséget kívánunk teremteni a belső hálózaton történő 0 Ft percdíjas kommunikáció által. Számos kényelmi szolgáltatást is biztosítunk telefonos előfizetőink részére. A hangszolgáltatás a szélessávú kábelmodemes internet szolgáltatáshoz hasonlóan a visszirányúsított, internetezésre alkalmas infokommunikációs hálózaton keresztül jut el az előfizetőkhöz.

Telefonszolgáltatásunk bevezetésével, kábeltelevízió- és szélessávú internet szolgáltatásunkkal cégünk teljes körű megoldást biztosít otthonában Önnek és egész családjának a szórakozás,

kommunikáció és a tájékozódás jegyeiben.

Előkészületek és a munkák megkezdése:

Az előzőekben ismertetett "hármast" (triple-play) szolgáltatáshoz stabil műszaki háttér, továbbá jó minőségű hálózat kiépítése szükséges. Az elmúlt időszakban elkészítettük a kiépítésre kerülő belterületi nyomvonal terveit. Természetesen a község minden háztartása számára elérhetővé kívánjuk tenni szolgáltatásainkat.

A községet ellátó optikai gerinckábel már elhelyezésre került a Szolnok-Szandaszőlős és Rákóczi-falva között épülő kerékpárút alatt. Ezt követően terveink szerint – az időjárás függvényében – első ütemben a község területén a légkábeles hálózat elhelyezéséhez szükséges tartószerkezetek (oszlopok) beállítására kerül sor, melyet szeptember első hetében kezdünk meg. Mint minden fejlesztési, építési munkánál, itt is számolnia kell a lakosságnak némi kellemetlenséggel, hiszen az oszlopállítást a közterület felbontásával, földmunkával jár, mely során fokozott figyelemmel leszünk a környezet védelmére és a munkaterület helyreállítására. A kivitelezés során mindvégig törekedni fogunk arra, hogy a lehető legminimálisabb mértékben zavarjuk Önöket!

Ezt követően a törzshálózatot és a hozzá kapcsolódó elektronikai berendezések felszerelését fogjuk elvégezni, majd megkezdjük a hálózatrészek technikai „felélesztését”. A szolgáltatás folyamatos működésére a műszaki átadást követő használatbavételi eljárás lebonyolítása után kerülhet sor, amely várhatóan ez év végére tehető. Amint ez megtörténik, természetesen részletes, árakat is tartalmazó írásos tájékoztatóban informáljuk ismét a csatlakozási feltételekről a lakosságot. A rendszer alapját képező hálózat kiépítése után utolsó lépésként az egyéni lakásbekötések következnek.

A hozzáférési pontok kiépítése és a jelszolgáltatás megkezdése csak úgy kivitelezhető, ha előzőleg a választott programcsomagra az előfizetői szerződést megkötötték, és az egyszeri belépési díjat kifizették. A lakásbekötések a bejelentett igények, illetve a szerződéskötések sorrendjében történik.

Az induláskori kedvezményes belépési díjak több kategóriában kerülnek meghatározásra. A választott belépési díjhoz hosszabb-rövidebb idejű lekötések tartoznak majd. A beruházás befejezését követően a kedvezményes díjak megszűnnek és felváltja a mindenkor érvényben lévő 30 000 Ft-os belépési díj.

Szolgáltatásainkkal kapcsolatos egyéb kérdéseivel forduljon bizalommal az 1231 kék számon munkatársainkhoz, akik bármilyen kérdés kapcsán állnak az Ön rendelkezésére. Hiszszük, hogy az ügyfeleink elégedettsége a munkánk értékmérője, ezért napról-napra azon fogunk fáradozni, hogy az Ön elismerését is kivívjuk.

Köszönjük, hogy megtisztelt bizalmával és elolvasta tájékoztató levelünket! Reméljük, hogy Ön és családja a jövőben sok örömet fog találni az általunk kínált szolgáltatásokban.

Tisztelettel:

PR-TELECO

HUMOR

Aranyköpések

- Akármilyen rossz is a kölyök, adókedvezménynek megteszi.

- A pofon elhadart simogatás.

- A teve egy rendkívül szívós állat: akár élete végéig kibírja víz nélkül. Sőt még utána is.

- A szél a levegő azon része, amelyik siet.

- Már előző életemben sem hittem a lélekvándorlásban.

- Nincs bajom a négerekkel, szeretném ha mindenkinek lenne egy.

- A régész karrierje romokban hever.

- Nem azért küzdöttem fel magam a tápláléklánc csúcsára, hogy vegetáriánus legyek.

- Ha megígérem, hogy hiányozni fogsz...elmész?

- Hát nem csodálatos dolog nagypapának lenni? Imádom! Az egyetlen, amit nem szeretek benne, hogy egy nagymával kell hálni.

- Ha valakinek folyamatosan karikás a szeme, az csakis az ördög lehet, mert az sohasem alszik.

- A számítógépek sohasem fogják átvenni a könyvek sze-

repét. Nem állhatsz rá egy floppy lemezre, hogy elérj valamit egy magas polcon.

- Vegetáriánus = régi indián szó. Jelentése: "béna vadász"

- Ha megéred a százat, akkor megúszad. Nagyon kevesen halnak meg százéves koruk után.

- Az ígéret szép szó, de a Landwirtschaftsausstellung még szebb.

- A válaszom egy határozott talán.

- Mindenütt jó, de mindig elzavarnak.

- Lehet hogy a Hold kisebb, mint a Föld, de távolabb is van!

- Ha nem lenne utolsó pillanat, akkor semmi sem készülne el.

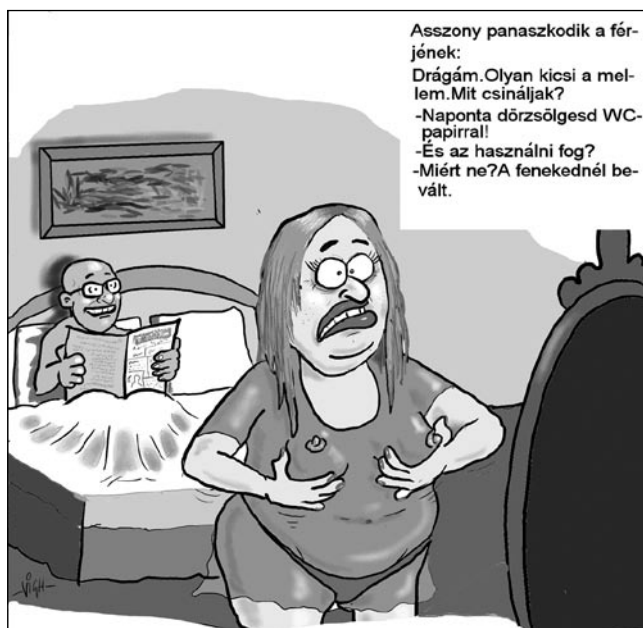
- Az éttermek dohányzó és nem dohányzó részre osztása olyan, mintha a strand medencéjét behugyozós és nem behugyozós részre osztanák!

- Kórustag voltam, amíg rá nem jöttek, honnan jön a zaj.

Válogatta: TPE

Elkövető: Vigh Gyula

Az első éjszaka joga

MI VAN BAZ' MEG, TE MONDTAD, HOGY RÚGJAM A 11-EST!

Miről lehet felismerni a szadista autóját?

EZ IS, AZ IS**Bruno Ferrero: A két jégtömb**

Volt egyszer két jégtömb. A hosszú télen keletkezett egy sziklás, bozóttal körbevett üregben, a hegyoldalt beborító erdő közepén. Makacs közönyösséggel méregették egymást. Viszonyuk meglehetősen hűvös volt. Néhány „jónapot”, egy-két „jóestét”. Semmi több. „Jégtörésről” szó sem volt. Mind a ketten azt gondolták a másiktól: - Igazán eljöhötte hozzám! De a jégtömbök egyedül nem tudnak elmozdulni a helyükről. Így nem történt semmi és a jégtömbök még jobban önmagunkba zárkózta.

Az üregben lakott egy borz, aki egy nap így fakadt ki:

Milyen kár, hogy itt bent kell lennetek! Gyönyörűen süt a nap odakint!

A két jégtömb feljajdult. Kiskoruk óta tudták, hogy a nap a legnagyobb veszélyt jelenti számukra.

Meglepő módon azonban, most az egyik jégtömb azt kérdezte:- Milyen a nap?

- Csodálatos... Maga az élet.- válaszolta a borz.

-Csinálhatnál egy kis rést az odu tetején... Szeretném látni a napot! – mondta a másik.

A borz nem várta meg, amíg megismétli. Fúrt egy kis lyukat a gyökerek közé és a nap meleg, enyhe fénye aranysugárként hatolt be az üregbe.

Néhány hónappal később egyszer délben, ahogy a napfény felmelegítette a levegőt, az egyik jégtömb észrevette, hogy olvadni kezd és kis patakká változik. Másképpen érezte magát, nem volt már többé ugyanaz a jégtömb, ami eddig. A másik jégtömb is ugyanezt érezte. Pár nap múlva a jégtömbökből két kis folyócska kezdett csordogálni, Ki is folytak az üregből és nem messze onnan, csillogó kis tavat alkottak, amelyben az ég kékje tükröződött

A két jégtömb még érezte saját hidegségét, de ezzel együtt a törekénységét és a magányt. A közös aggodalmat és bizonytalanságot is. Felfedezték, hogy keletkezésük egyforma és valójában szükségük van egymásra.

Jött két tengelice és egy pacsirta, hogy szomjukat oltsák. A rovarok ott zümmögtek a tó körül, egy puha, hosszú farkú mókus pedig megfürdött benne.

És ebben a boldogságban ott tükröződött a két jégtömb, akik most szívet találtak maguknak.

Olykor elég egy napsugár. Egy kedves szó. Egy köszönés. Egy simogatás. Egy mosoly. Ilyen kevés dolog elég ahhoz, hogy boldoggá tegyünk azokat, akik körülöttünk élnek. Akkor miért nem tesszük ezt?

(Forrás: Internet)

Hellenpach Rozália

Kiadja: Falugondnokság Kft. Felelős kiadó: Nagy József

Felelős szerkesztő: Pappné Benson Mária (pbm)

Tervező, szerkesztő: Papp Imre

E havi számunkat a szerkesztőség tagjai közül írták:

Fekete Ferenc, Feketéné Molnár Zsuzsanna, Hably Dóra, Jobbágyiné Incze Erzsébet, Katona Gizella, Máté Pálné, Tóth Kitti, Dr Túrócziné Páldi, Erzsébet,

Önkormányzati híreket sajtó alá rendezte: Szucsik Hajnalka

Bocs D'Art galéria

Immáron tizedik alkalommal tárta szerény körülmények között, mindig is különleges, gazdag anyagot közönség elé táró kicsiny galéria ajtaját a törzs közönsége előtt.

A már megszokott érdeklődők október huszonhetedikén Oláh Béla hosszú időn keresztül összegyűjtött játékait csodálhatták elmerülve a nosztalgikus gyermekkort feidező hangulatban.

A babák, a képeskönyvek, a bohóc, az elfeledett diavetítő, a még most is csillingelő mozdony, a favágós persely, a jo-jó, a fémépítő, a kisautók, Guliver, a társasjátékok, az ólomkatonák mind-mind az idősebb szemlélők emlékképeinek tömegét hozták felszínre, a piciny nézelődők csodálatát váltották ki.

Köszönet a gyűjtőnek, hogy bepillantást engedett e világba.

Papp Imre

EBOLTÁS

Rákóczifalván 2006. szeptember 4-7. között, valamint a szeptember 19.-i póttaláson összesen 477 kutyát oltottak be. Tájékoztatjuk az érintett lakosokat, hogy az esetlegesen elmaradt ebek oltását a vonatkozó jogszabályok szerint a tulajdonosnak az állatorvossal történő előzetes egyeztetést követően saját magának szükséges megoldania. Közreműködésüket köszönjük.

Polgármesteri Hivatal

Civilszervezetek, intézmények híreit sajtó alá rendezte: Császiné Csáti Réka

Iskolai hírek: Hőnyiné Nagy Erzsébet

A Rákóczi Lapot terjeszti a Magyar Posta.

Rákóczifalva, 2006. november 10.

Elérhetőségünk: 06/20/364-

Bocs D'Art galéria

Nro X.

JÁTÉKVIILÁG

MÉLTÓAN, MÉLTÓSÁGGAL!

50

*Méltóság = Ember voltunknak és értékünknek fölemelő tudata. Ennek megnyilatkozása.
/Magyar értelmező kézi szótár/*